

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

III. évf. 34-35. sz.
2008. JANUÁR-FEBRUÁR
(LXXVIII. évf. 15.840-41. sz.)

Jeszenszky Géza (Budapest): (*)

Győzelem és vészharang

A magyar-román határ mindkét oldalán az érzelmeken és indulatokon túllépni tudó, az össz nemzeti felelősségérzettel vezérelt emberek aggodalom és remény közepette várták a romániai európai parlamenti választásokat. Attól lehetett tartani, hogy a **Kárpát-medence legnagyobb taglétszámú magyar pártja, vagy Temesvár 1989-es hőse** kudarcot vall, nem jut be a brüsszeli (és strasbourg-i) parlamentbe, s így az Európai Unió legnagyobb nemzeti kisebbsége, a 2. legnagyobb magyar közösség ott nem jut képviselőhöz. Ha most egyetlen magyar képviselő sem jutott volna be az EP-be, abból ugyan keletkezett volna sok kölcsönös szemrehányás, vádaskodás, egyes politikuskok talán háttérbe szorultak volna, de az bizonyos, hogy az erdélyi magyar politika megosztottsága nem enyhült, hanem elmélyült volna. Maradt volna két, talán még több, egymásra fenekedő politikai csoportosulás, és nagy valószínűséggel **többé egyik sem érte volna el a bukaresti parlamenti bejutáshoz szükséges 5%-os küszöböt.**

Hála Istennek, hála a magyar szavazók aktivitásának, de leginkább hála a román nemzetiségű választók érdektelenségének, nem így történt, így a 24+2 teljes jogú magyar képviselőhöz 3 további fog csatlakozni a 785 tagú európai gyűlésben. Indokolt gratulálni a bejutottaknak és az őket támogató választóknak. **Markó Béla** okos politikus, maga is gratulált **Tőkésnek**, viszont rossz volt nézni, illetve hallani, hogy Frunda György erre nem volt képes, sőt sértő módon szólt ugyancsak megválasztott képviselőtársáról. Vitatom, hogy közös listával még több magyar jutott volna be, hiszen akkor nem lett volna ekkora a magyar részvétel. Most nagy az öröm mindkét táborban, de indokoltan elégedettebb Tőkés, hiszen 3,44%-ával alaposan túllépte 2,8%-os [egyéni] bejutási határát és megszerezte a magyar szavazatok 40%-át. Aki az RMDSZ-ben ebből nem vonja le a tanulságokat, és nem látja be, hogy változtatni kell az eddigi politikán, annak semmi keresnivalója a politikai életben.

Mégse örüljünk túlságosan! Ha a románok nagyobb arányban vettek volna részt a választáson, egészen más eredmény született volna. Mindenki arról beszél, hogy a verseny és a felkínált választási lehetőség felrázta a magyarokat, ezért volt közöttük magasabb a szavazási hajlandóság. Ehhez képest azonban a 35-40%-os részvétel nem sok, ezzel egy országos választáson nem fog bekerülni a bukaresti törvényhozásba sem az RMDSZ, sem magyar ellenzéke. Pedig komoly volt a mozgósítás, Orbán Viktor és a hazai TV-adók aktív közreműködésével, és professzionális volt a kampány. Jövőre önkormányzati és parlamenti választások lesznek, és azokon a románok aktivitása a mostaninál bizonyosan jóval nagyobb lesz, erről gondoskodni fog a román média. Félre fogják verni a harangokat, hogy veszélyben a román Erdély, ha nem szavaznak elegendő magyar ellen.

Jó pár éve hallok olyan hangokat, hogy nem olyan nagy baj, ha a bukaresti törvényhozásba nem kerül be magyar, eddig sem érték el sokat. Valójában 1990 - de

kivált 1996 óta, mióta az RMDSZ tagja vagy külső támogatója az egymást váltó kormányoknak - a nyelvhasználat és a tulajdonviszonyok terén jelentős változások születtek. Ezeket azonban vissza is lehet vonni, és nem fér hozzá kétség, ez könnyen megtörténhet, ha gyengül a magyar képviselő. Ahogy csökken a romániai magyar népesség száma, s még inkább az aránya (Trianon idején ez még 10%, a jelenleginek majdnem kétszerese volt), úgy kerül veszélybe a parlamenti küszöb átlépése. **A veszélyt csak a magyarok egysége és magas választási részvétele háríthatja el.**

Tehát igaz lenne az egységet szorgalmazóknak? Kétségkívül, de az egységhez egyetértésre van szükség a célokban. Valóban legyen pluralizmus, de ez a módszerekben, a stílusban, a taktikában, az irányzatok („platformok”) sokféleségében nyilvánuljon meg, **és legyen együttműködés a stratégiában!** A választási kampányban meghirdetett célokban most sem volt lényeges különbség az RMDSZ és Tőkés hívei, a Polgári Szövetség között. El lehet képzelni, hogy az RMDSZ nem akarja visszaállítani az önálló, államilag fenntartott magyar egyetemet, nem akar kulturális autonómiát, nem kíván befektetéseket és munkahelyeket a magyarok lakta vidékeken is, és nem követeli, hogy a Székelyföld legyen egyetlen közgazdasági és gazdasági egység egy decentralizált Romániában? Hogy ezeket a követeléseket „a román gyomor nem veszi be?” Ez az, amibe nem szabad beletörödni! „Nincs híd, nincs haza!” - buzdította Bem tábornok Piskinél a magyar honvédeket. **Autonómia, teljeskörű magyar oktatási rendszer nélkül Erdélyben nincs biztos magyar jövő!**

Tőkés László javasolta, hogy folytassák az egyeztetéseket a közös magyar célokról, az erőforrások méltányos elosztásáról, a brüsszeli és a bukaresti stratégiáról és taktikáról. Az RMDSZ komoly figyelmeztetést kapott, indokolatlan és okatlan lenne most egyoldalú győzelemről beszélnie, de vereséget sem szenvedett. Itt a remek alkalom, hogy a múlt még oly fájó, kölcsönös sérelmeit félretelve az erdélyi magyarság térjen vissza 1989 karácsonyának szelleméhez és az 1992-ben esküvel megerősített kolozsvári programhoz. Az európai példákkal és gyakorlattal összhangban álló céljainhoz most már nemcsak az anyaország támogatását várhatja, de jogosságukról meggyőzheti egész Európát. Széchenyi jól ismerte nemzetét, amikor figyelmeztette: „Nincs a magyarnak őszintébb jóakarója széles e világon, mint önmaga, ugyanakkor senki se árthat a magyarnak annyit, mint szintén csak maga. Egyedül miamagunkban van a feltámadás!” **2007. november 25-e** az egész magyarság győzelme volt. A történelem egyértelmű leckéket kínál arról, hogy ha a győzelmet nem nagylelkűség, hanem kicsinyes bosszú, marakodás követi, akkor elvesznek az eredmények.

A következő hetekben a választási urnáknál kivívott győzelmet kövesse az önvizsgálat, a kibékülés, és a kézenfekvő célokért folytatott közös küzdelem!

(*) Magyar Köztársasági külügyminiszter 1990-94

(Kalkuttai Boldog Teréz anyja)

„Ebben az életben nem tehetünk nagy dolgokat, csak kis dolgokat tehetünk nagy szeretettel.”

NAGYON
BOLDOG
ÚJ ÉVET
KÍVÁNUNK
SOK SZERETETTEL

Újévi köszöntő

Búcsúzunk az óévtől, üdvözöljük az újat, Amely a világnak sok szépet és jót hozhat. Hozzon békét a világ minden nemzetének, Megértést, segítséget szerte a szegénynek.

Az új év hozzon sikert az orvostudományának, Hogy tudjanak gátat vetni a korai halálnak. Szüntessék be a folyók, a lég piszkítását, Hogy annak az emberiség ne szenvedje kárát.

Árvíz, szárazság kerülje szert' a népeket, Hogy balsors ne sújtsa az emberi életet. Legyen meg a lehetőség mindenki számára, A jobb életre, tanulásra, és nemes munkára. (Fábián Tibor)

A SZERKESZTŐ ÜZENI

Az évet új elnökkel kezdjük, aki kijelölésének és megválasztásának *sui generis* mivoltával nyilván bekerül a Guinness rekordok könyvébe. Ne várjunk tőle csodát, ha jól jönne is mindnyájunknak a rohamosan megindult (valódi) infláció csökkentése. Mert ezt nemcsak egyénileg érezzük meg, hanem az AMH is megsínyli: a nyomda, a postaköltségek erősen megrágtak, és mivel nem akarjuk lapunk minőségét rontani, a költségekre szükséges többletet csakis pártfogóink (*adakozó támogatóink, előfizetőink, hirdetőink*) áldozatkészsége teszi lehetővé. Az AMH argentinai előfizetésének díját kénytelenek vagyunk évi \$ 120-ra emelni, és hirdetőink megértését is kérjük az alkalmilag bevezetett díjemelésért. Köszönjük pártolásukat és ígérjük, hogy továbbra is minden igyekezetünket bevetjük az olvasótábor kielégítésére!

Boldog Újévet!

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

Az újévi bölcs tanács aranyat ér... és hosszú életet

Az újságíró a nagyvárosból fölmászik a hegyre kifagatni a 104-éves bácsit. Kérdi tőle, mi a hosszú élet titka?

Így felel az öreg: „Fiam, ez nagyon egyszerű. A megszokottak edd a felét; rágiad a dupláját; járjad és mozogjad a háromszorosát; keressél négyszer annyi friss levegőt mély lélegzésre. És imádkozzál, meditáljál ötször annyit! Ez utóbbi az, ami leginkább meghosszabbítja életedet.”

(HKZS)

Intelem az újév kezdetén (*)

Keresztén testvéreim!

Mielőtt elbocsátanánk titeket, kérünk és intünk, hogy Isten kegyelmét hiábavalóvá ne tegyétek magatokban! Ne uralkodjék többé tibennetek a bűn, sőt viseljétek magatokat a ti keresztényen rendeltetésekhez méltóan, hogy semmi meg ne foszthasson Istennek ama szeretetétől, amelyet kijelentett és hozzátok megbizonyított a Jézus Krisztusban! Legyetek, mint az ő szentjei és szerettei, könyörületesek, öltözzétek fel a jóságot, alázatosságot, szelidséget, béketűrést! Szüneteljétek el egymást szeretetben, és ha egymás ellen valami panaszotok volna, bocsássatok meg egymásnak, amiképpen Krisztus is megbocsátott nektek. Az Isten békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre hívatatok is egy testben.

(*) Igehelyek: Róma 6,12a, Kolossé 3,12-15, Efézus 4,32

Elhangzott a Buenos Aires-i Református Egyházban Nt. Tóthné Bede Krisztina lelkészától Reformáció napján (2007.X.28)

A TARTALOMBÓL:

Vitézek avatása Budapesten .	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
LONDON (Kurucz L.)	3.o.
A román nyelv tanítása	3.o.
BRAZÍLIÁBAN 2007 (folyt.) ..	4.o.
ZIK kitüntetés MO-on	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet ..	5.o.
Krízis BOLÍVIÁBAN	5.o.
Csiha püspök utolsó interjúja .	5.o.
INTERJUSOROZAT	6.-7.o.
Koloniális hírek	8.-9.o.
Szavaloverseny 2 x ... HUF I.	
A Tilinkók bemutatkoztak ..	HUF II.
AUSZTRÁLIAI cserkészek ..	HUF III.
Játszás a nyelvvel	HUF IV.
Colegio San Ladislao	SP I
Escasez en VENEZUELA	SP II
Noticias de Santa Fe	SP II
¡Cuidemos la alimentación! ..	SP III
CUMPLEAÑOS de febrero ..	SP IV

Az AMH postaróvata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Zsuzsó!

Thank you so much! Köszönetet mondani zengzetes (üres) szavakkal - gondolom könnyű. Így hát engedj meg, hogy egyszerűen, de szívem mélyéből mondjak Neked hálát megemlékezésedért kellemetlen, hosszú betegségem alatt, majd ismét mikor „megjelentem” a Hungáriában, az irodában.

Igaz baráti szeretettel köszöntelek

Zumpf Gusztáv

Kedves Trixi!

Nem is tudom szavakban elmondani, hogy milyen meghatározó volt a Buenos Aires-i látogatásunk, 50 (!) év után. Azt a sok szeretetet kapni, amiben részünk volt, meg olyan sok régi baráttal találkozni Olivison... Nagyon élveztük a Karácsonyi Kántálást meg a ZIK évszázó ünnepét. Ez volt a legemlékezetesebb nosztalgizáló esténk veletek együtt!

A Tanyi házaspár Calgaryból, a Hungária Egyesület bejárata előtt

Gratulálunk nektek ezért a szép munkáért, amit a magyarság fenntartásáért megtesztek. Nagyon sajnáljuk, hogy nem tudtunk ott maradni a többi programra. Paál Magdi is fantasztikus munkát végez a Mindszentynumban! Kalapot le előtettek.

Nagyon jó volt megint ennyi év után régi barátokkal is találkozni (l. fotó), látni Zsuzsót is, csak sajnálom, hogy nem tudtunk összejönni többször!

b.-j.: Graul Trixi, Sebess Zsuzsi és Demkó-B. Hapci

Kevés helyen látni azt a magyar összetartást, amit mi ott Olivison tapasztaltunk férjemmel. Éppen olvasom az Argentínai Magyar Hírlapot és okvetlenül meg fogom rendelni, mert meg szeretném tartani a kapcsolatot veletek és megtudni az ottani híreket.

Nagyon boldog és szerencsés Új Évet kívánunk mindenkinek sok szeretettel,

(Sátorhelyi) Ildikó és Tanyi Józsi, Calgary

Kedves Zsuzsó!

Szeretettel és tisztelettel küldöm köszöntésemet, gratulálok a lapjukhoz. Ez év áprilisi számukat nagy örömmel olvastam, és benne t.k. Dr. Bábel Balázs kalocsai érsek előadását is, amit Kecskeméten a Megyeháza Kultúrtermében mondott el. Az Argentínai Magyar Hírlapban megjelentek a forrás feltűntetésével fel fogom használni, hogy így a magyarságot összekössem.

A papnál nincs nyugállomány. Hiszen a hivatás a halálig tart. Amíg szusszanni tud, addig használja az Úr és az ő népe. Egészségi állapotom miatt nem tudok már teljes gőzzel eleget tenni annak a kihívásnak, amit a jó Isten ma megkíván minden papjától. Engem itt Kecskeméten a Szent Erzsébet templomigazgatónak osztott be Bábel érsek, akivel gyerekkorától jó barátok vagyunk, és kért, hogy a hitoktatási felügyelőséget is lássam el. Így a Kalocsai egyházmegyében aktívan vagyok. A Szent Erzsébet jubileumi évet szemtől szembe keretében zártuk le.

Szeretettel üdvözlöm: Áldás, békesség, katolikus köszöntéssel!

Barotai Imre, Kecskemét

Tisztelt Főszerkesztő Asszony!

Bizakodással fordulok Önökhöz.

Luczás Tünde vagyok. Egy Hajdú-Bihar megyei kis faluban élek, tanítok, és Gyermekjóléti Szolgálatnál dolgozom. Itt helyben nincs munkalehetőség, ezért bármilyen jellegű távmunka lehetőséget keresek (pl. szövegszerkesztés, prezentációkészítés, weblap készítés, magyar nyelv oktatása msn-en, matematika, informatika, kémia oktatása, fotóalbum készítés, stb.). Informatikus, tanári, szociálpedagógusi végzettségem van. Napi 3-4 órát tudnék vállalni. Parkinsonos Édesanyámat gondozom, ezért nincs lehetőségem további munkalehetőségért eljárnom más településekre.

E-mail: luczastunde@t-online.hu - Tel: +36/703870052

Kedves Zsuzsó!

E havi tudósításomban igyekeztem összefoglalni sok új fejleményt. Sajnos megint kevés jó hírral tudtam szolgálni, de mégis kiemelem azt a jó hírt, amit Tökés László az Európai parlamentbe való beválasztása jelent. A sikerét aligha kell hangsúlyoznom. Szereplése ui. nagyon fontos az erdélyi

Az Olvasó írja...

magyarság jövőjét illetően.

Tökés tisztességéhez nem férhet kétség. Csakhogy a nép úgy lett nevelve erre felé, hogy menni kell a kijelölt vezető után. Főleg, ha azt a TV-ben, rádióban mondják, és az újságok is arról beszélnek... Nézetem szerint most az RMDSZ vezetőinek fel van adva a lecke! De Tökésre is számos nehéz feladat vár. Egyrészt a megérdemelt siker után nem pihenhet babérjain, hisz autonómia programjának keresztülviteléhez mihamarabb szövetségeseket kell keresnie az EP tagsorai-ban. És nem elégedhet meg a magyar néppárti képviselők támogatásával, hisz a román külpolitika közismerten nagyon erős, és számos külföldi bástyával rendelkezik. Tökésnek meg kell találnia azt a politikai nyelvet, amellyel a magyar kisebbségi autonómia ügyét az összeurópai kisebbségi politika részeként tudja felvetni. *Ha ez sikerülne, Tökés Európa meglepetése lehet.*

Idehaza most éppen a vasutasok által meghirdetett sztrájk kelt riadalmat. Pedig itt csak amolyan tessék-lássék sztrájkok szoktak lenni (egy-két órára). Most azonban két megyében csatlakoznak hozzájuk a buszsofőrök egész napra. Németországban a mozdonyvezetők 48 órára leálltak több bért követelve, de hallom, hogy Argentínában is szétverték a fuvarozók tiltakozását. Forr-fortyog a világ a globalisták ellen... Vajon meddig tartható fenn a világnak ez a fajta egysúlya?

Sok üdvözlettel B.U.É.K.!

Barkuti Jenő, Magyarország

Kedves Főszerkesztő Asszony, Kedves Zsuzsó!

Szeretnék az elmúlt nyári Erdélyi úti élményeinkről írni, de megint csak a politikáról kell tudósítani.

Egerben november 17-én megalakult a Nemzeti Őrsereg, az egri Jobb Egerért Mozgalom. Közel 60 tagja az egri vár alatt, a Dózsa György téren gyülekezett, ahol csatlakozott hozzájuk 10 egri Magyar Gárda tag is.

Nemzeti Őrsereg alakzata a Dobó téren (Eger)

A csapat díszalakzatba rendeződött, és dobszóra, „Horthy Miklós katonája vagyok” nótát énekelve masírozott a Dobó térre, ahol több nemzeti érzelmű polgár magyar és árpádsávós zászlókkal hangos éljenzéssel és tapsal várta. A rendezvény végén a Szózat elnéklése után az Őrsereg átvonult a város főutcáján, szintén énekelve és dobszóra az egri 60. gyalogezred hősi emlékművéhez, ahová koszorút helyeztek el.

Üdvözlettel, B.U.É.K.!

Farkas Péter, Eger

Kedves Zsuzsó!

Amióta elnökünknek eszébe jutott, hogy egy szavazatért kiadhat 6 millió dollárt, mind a kettőnk részére egymás hírei egyre inkább érdekesek kezdenek lenni...

Adok néhány **venezuelai adatot**, amelyek ezt tanúsítják. Az olajvállalat politizálása miatt nincsen karbantartás (senki sem ért hozzá!), és így minden hónapban másfél százalékkal csökken a kapacitás. Amíg az árak mennek fel, ez mindegy, de ha csak megállnának egy helyben, másféle helyzet keletkezik. Ugyanakkor a kiadások állandóan növekednek, az adminisztráció kritikán aluli, és a hihetetlenül „informális” pénzkezelés miatt máris deficit az államháztartás. Ugyanakkor a nemzeti termelés csökken, de az importok csak akadozva jönnek a devizakontroll miatt, az államnál pedig uralkodik az előrelátás abszolút hiánya.

Tehát Venezuelában nem rózsás a helyzet!

Sokszor üdvözöllek és B.U.É.K.!

Vladár Pali, Caracas

(Szerk. megj.: Egy idevágó spanyolnyelvű venezuelai helyzetjelentést l. SP 2.o.-on)

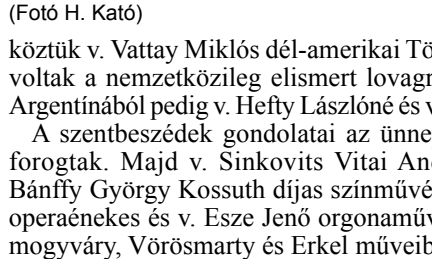
Tisztelt Haynálné Kesserű Zsuzsánna Asszony!

Mészáros József vagyok Nagykanizsáról. Abban a reményben írok, hogy találom olyan városokat, ahol egykori nagykanizsai és környékén élt személyek élnek. Közeledik a Karácsony, és akik már rég jártak itthon és rég látták Nagykanizsát, azoknak szeretnék elsősorban kedveskedni, örömet szerezni. Ugyanakkor azt szeretném, ha minden külföldön élő magyar ezzel a kis ajándékkal gazdagabb lenne.

A „Kanizsa Dal”, Találj rám címmel egy Kárpát-medencei fesztiválra született. Az országos döntőbe jutott, és rákerült a legjobb dalokat tartalmazó Válogatás CD-re. Szerzőtársaimmal egy videoklipet készítettünk a mai Nagykanizsa fotóival. Ezt szeretném megosztani Önökkel. A dal az internet egyik legjobb zenei honlapján, a YouTube-on

Budapesten Vitézeket avattak

A Vitézi Rend avatását szeptember 15-én rendezték a Szilágyi Dezső téri református templomban. Az avatandók bevonultak a zászlókkal feldíszített templomba. A dél-amerikaiak jelenlétét az argentin zászló jelezte. Kürtös díszjel után bevonultak a Vitézi Rend Főkapitánya, v. József Árpáddal az élén a történelmi egyházak püspökei és a Vitézi Szék tagjai,

(Fotó H. Kató)

köztük v. Vattay Miklós dél-amerikai Törzskapitány. Jelen voltak a nemzetközileg elismert lovagrendek képviselői, Argentínából pedig v. Hefty Lászlóné és v. Vattay Miklóné.

A szentbeszéd gondolatait az ünnepi esemény körül forogtak. Majd v. Sinkovits Vitai András színművész, Bánffy György Kossuth díjas színművész, v. Masik Péter operaénekes és v. Esze Jenő orgonaművész adtak elő Somogyváry, Vörösmarty és Erkel műveiből.

A Főkapitány ünnepi beszédét követte az avatandók eskütétele az eredeti szöveg alapján. Egyenként vonultak a Főkapitány elé, aki az avatópallos hiteles másolatával vitézzé avatta őket. (Az eredeti avatópallos a Hadtörténeti Múzeumban van elhelyezve).

Záróbeszédében v. Berkovits Tivadar Európa és Afrika Törzskapitánya megemlékezett a Vitézi Rend alapító Főkapitánya, v. nagybányai Horthy Miklós Kormányzó úrnak halála 50. évfordulójáról. Végezetül elhangzott a Szózat és Székely himnusz.

Az ünnepség alkalmat nyújtott a világ minden tájáról érkezett Rendtársak közötti kapcsolatok felvételére. A díszebédet a Dunán kikötött Európa hajó termében szolgálták fel.

(A beszámolóért köszönet v. Vattay Miklós)

v. Vattay Miklós eskütétele az Úr asztalán elhelyezett Szent Korona másolata előtt.

A háttérben balra: A Vitézi Rend Főkapitánya, v. József Árpád kir.hg.

látható és hallható a következő helyen:

<http://www.youtube.com/watch?v=hvWVWQqqiCk>

Kattintsanak rá és hallgassák szeretettel!

Remélve egy további e-mail kapcsolatot, kívánok áldott, békés karácsonyi ünnepeket Önöknek!

Tisztelettel

Mészáros József, Nagykanizsa

Kedves Zsuzsó!

Végre megkaptam a mindig várva várt újságot, és máris elolvastam, állandó sok munkám ellenére.

Nagyon köszönöm, hogy betetted Xavier fiúnk és Paola esküvőjének hírért, így az argentinai magyar kolónia megtudja, mi történik itt a messzi Mexikóban is... (AMH 07. nov., 6.o.) Egyébként Xavier és Paola 2 hetet nászúton Budapesten töltöttek, és nagyon tetszett nekik a város. Arról volt szó, hogy Magyarországon máshova is utaznának, de a végén annyi minden volt Budapesten látni- és tapasztaltnivaló, hogy ott töltötték a majdnem két hetüket, aminek mi nagyon is örültünk.

Mivelhogy már jó ideje nem élek köztetek, egyes dolgokat nem értek. Pl. mi az, hogy „MIK szoba”? Törtem a fejem, de nem jöttem rá... (Magyar Ifjúsági Kör szobája, a Hungária Egyesület 1. emeletén. Szerk.)

Következő látogatásom valószínűleg húsvétra esik. Magyarországra pedig júniusban fogunk utazni és augusztus közepéig maradunk, amit már alig várunk.

Gratulálok továbbra is a nagyszerű újsághoz! Nekünk, akik külföldön élünk (vagyis Argentínán kívül) nagyon kellemes olvasni, mi minden történet nálatok és így egy kissé közelebb érezni titeket!

Sok szeretettel,

(Treviñóné Theész Margit) Kuki, Mexikó

Újabb család-összevezetés sikerült az AMH-nak!

Kedves Zsuzsánna!

Levelét köszönettel megkaptam, és nagyon meglepett, hogy ilyen sok információt sikerült szerezni. Györgyivel (özv. Égeni Tamásné, Wodnyánszky Györgyi. Szerk.) - most, hogy már a címét is tudom - igyekszem mielőbb felvenni a kapcsolatot, mert annak ellenére, hogy még soha nem láttuk egymást lesz miről beszélünk! Szíves és eredményes közbenjárását köszönöm.

Ezúton is szeretnék gratulálni magam és családom nevében a Hírlap szerkesztéséhez, amely számomra is igen érdekesen és valóságosan ismerteti az argentinai, valamint a magyarországi eseményeket.

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Újesztendőt kívánok

Dr. Vodnyánszky Rudolf és családja, Magyarország

Kurucz László:

Londonban, hej, van számos utca...

De még mennyi! Sőt, már Huszka idejében is volt, mint azt a „Bob herceg” operett indulója bizonyítja... Így hát egy rövid cikk keretében nem is lehet mást tenni, mint pár esetvonással képet adni ennek a több mint 2000 éves városnak kevésbé ismert arculatáról.

A Római Birodalom nyomai...

Máig megvan néhány római bástya a város kellős közepén, de a XVIII. és XIX. században London szinte a világ közepét jelentette. Az angol nagyon konzervatív nép, ugyanakkor nagyon figyel mindenre, ami a világban történik, és jó kereskedőhöz illően igyekszik ebből a lehető legjobb nemcsak gazdasági hasznot, de ismeret, kultúrát, sőt politikai hatalmat is kovácsolni.

A pár méternyi római falat ugyan féltő gonddal őrzik, de felette magasodnak a legmodernebb avantgardista felhőkarcolók is. A mi hatalmas Ország-házunkkal nagyságban vetekedik a **Victoria-Albert Museum**, ahol a világ minden tájáról a különböző népek kultúrájáról összegyűjtötték, amit csak lehetett. A mellette lévő (nem kisebb!) **Natural History Museum** anyaga egyszerűen világviszonylatban is felülmúlhatatlan. Csak a geológiának szentelt óriási termében legalább 10.000 ásvány minta van, a világ minden részéből. Ott van pl. egy meteor, alig kutyánagyságú, amit még 1927-ben Chacóból hoztak el, súlya a felírás szerint 18.000 kg! Nem valószínű, hogy hazudnának, de én minden esetben próbáltam meg a helyéről elmozdítani - volt teremőr is...

Természettudományi múzeum

Ahogy az ember kilép ebből az irtózatosszerű épülettömegeből, mindjárt mellette van a **Nemzetközi Cserkészközpont** négyemeletes nagy háza, ahová egy életben egyszer minden cserkésznek el kellene záródokolni, mint a mohamedánoknak Mekkába. Noha rengeteg a cserkészemlék, kép, bizsu, azt hiszem inkább a leánycserkészeknek van dedikálva, mert a vendéglátó részleg előcsarnokában

Lord Baden Powellról elnevezett Nemzetközi Cserkészközpont

tucatjával álltak - a babakocsik. Nagyon előzékenyen fogadtak, és megcsodálták a még a háború előtt kiállított magyar cserkésztszti igazolványomat, mert angol szöveg is volt rajta!

Nelson admirális óriási oszlopra helyezett szobra körül tiszteletteljes csend uralkodik, de onnan alig 200 méterre a híres **Piccadilly Circus**-on a legfelszabadultabb fiatalok tömege lepi el a teret; cigaretta, drog, ital - de a földön egyetlen papír sincs: használják a nagy szemétkosarakat!

A híres Piccadilly Circus

A híres **Big Bennel** szemben áll **Churchill** szobra. Nem hízelegtek annak, aki nem győzelmet, csak „vért, izzadságot és könnyeket” ígért a harcoló nemzetnek. Itt úgy ábrázolták, ahogy élete végén volt: hajlottan, botra támaszkodva.

Churchill és a Big Ben

A háború alatt nagymennyiségű német V-repülőbomba zuhant a városra, és 200 tűzoltó - egyharmada nő - áldozta életét a város megmentéséért.

A tűzoltók emlékműve

A híres, teljesen eredeti formájában újjáépített **Szent Pál katedrálisban** esetenként csak egy egyszerű kőlap jelzi még a legnagyobb hősök hamvainak helyét is, de **Wellington** óriási, kőkafafalkon elhelyezett szobra nem éppen a templom főhajójába való.

Az ezredfordulón az újjáépített városrész mellett újszerű, formabontó modern híddal kötötték össze a **Temze** másik partján fekvő régi városrészt.

A folyó igen alacsony vízállása miatt jól lehetett látni a homokos medret. Egyetlen

A Temze, egy „tipikusan londoni” borús napon...

Hyde Park

üveget, plasztikot vagy más szemetet sem láttam a mederben, és szomorúan gondoltam a Río de la Plata Buenos Aires-i folyóparti szeméttelképére. A **Hyde Parkban** látogatásomkor nem szónokolt senki, szinte vidéki levegőt árasztottak a virágok, a csend, sőt még az arisztokrácia is képviselve volt két hölgy formájában, akik nagyon kecsesen lovagoltak a sétányok között.

A **British Museum** bejáratánál a hatalmas jónikus oszloperdő szinte félelmet keltő, de azért mindig tele van minden terem; mint általában Londonban, ott is ingyenes a belépés. Persze kellene még írni az **Órsérváltásról**, a koronaékszerekről, a **Towerről**, a híres **Rozetta Köről**, aminek alapján megfejtették az egyiptomi hieroglifákat, a **Westminsterről**, az **Óriáskerékről**, a királyi család zürjeiről - és sok másról, de ezeket ügyis mindenki ismeri.

Westminster

Egy zuhogó esős napon, ami Londonban nem ritka, beestem a város történetét bemutató ötemeletes (!) épületbe. Egy tanító előtt a földön ült vagy 10-15 kisdíák, akik számára úgy látszik nem volt érdektelen a főváros története. Figyeltek, nem lökdösték egymást, néhányan még jegyzeteket is készítettek egy elég unalmas témáról. Akkor valahogy közelebb jutottam az angol gondolkodáshoz: ők semmit sem tesznek „csak úgy...”

A csodálatos **Eurostar** tenger alatti alagútján 2½ óra alatt suhan át a vonat Párizsba. A föld alá helyezett **Waterloo-i** pályaudvaron óriási a forgalom, hiszen naponta 10 szerelvény megy Párizsba odavissza, másik 6 Brüsszelbe. A viszonylag szűk helyen mégiscsak soha fennakadás. A 3 hónappal előbb Buenosban vásárolt jegy adatai szerint halálpontosan indult a vonat, senki sem ült a helyemre... Szinte nem is érezni, hogy egyáltalán mozog a kocsis, és amikor megy le a tenger alá.

Indul az Eurostar vonat Párizsba (vagy Brüsszelbe), a Csatorna-alagúton át

Csak amikor kibújik, látszanak mindkét oldalról a barátságos francia dombok, falucskák, erdők. Egyetlen útkeresztesz sincs egy szinten, mind a vasút felett, vagy alatta mennek át és egyetlen egyszer sem áll meg **Párizsig**. Oda viszont már csak a régi **Gare du Nord**-ra érkezik, ahol már lelkesen integetett a rám váró **Szekeres Zsuzsi...**

(Képanyag Kurucz)

Kivonat Péntek János (*) cikkéből (megjelent Udvarhelyen, a Polgári Életben)

Nyelvoktatássá válik a román nyelv tanítása, vagy megmarad eredménytelen „anyanyelv-pedagógiának”?

A helyzet megítélésében abból kell kiindulni, hogy a magyar anyanyelvű gyermekek román nyelv oktatásával láthatóan mások a céljai és az érdekei a román többségnek és a magyar nemzeti közösségnek. Számunkra a cél a **magas szintű, jól hasznosítható, stabil kétnyelvűség**, amely nem szorítja háttérbe az anyanyelvet.

Román nemzeti szempontból az alacsony szintű, ún. felcserélő kétnyelvűség a cél, amely a nyelvcsere és az asszimilációt segíti elő, és amely arra is alkalmas, hogy gyenge román tudása miatt felnőttként is folyamatosan stigmatizálják és diszkriminálják a magyar anyanyelvű beszélőt.

(...) Minden nyelvi közösségnek sajátos oktatási, nyelvi múltja, helyzete van, mások az érdekei és az igényei, és - noha ez a politikának és az oktatási hatóságnak nagyon nehéz - mindegyikkel külön kell foglalkozni.

(...) A Székelyföldön néhány évvel ezelőtt az akkori miniszterelnök hajszált indított a Magyarországról eredő könyvek, oktatási anyagok ellen. Ezt akkor a mi politikusaink nem utasították el kellő határozottsággal.

(...) [Most első esetben történt], hogy egy román államfő józan belátásból elismeri, hogy másképpen kell a román nyelvet tanítani különösen a tömbben élő magyar gyermekeknek, mint a románoknak.

(...) Szaván kell fogni az elnököt, magát a román politikát.

(*) Kolozsvári nyelvész professzor, a MTA külső tagja (Köszönet Jeszzenszky Géza)

* VÉLEMÉNY *

Hozzászólás Stirling György cikkéhez

Stirling György egyike a - volt - emigráció legjobb újságíróinak. Törökországi cikke (AMH 2007. nov. Szerk.) mutatja, hogy frissességéből, jó meglátásából mit sem veszített. Mégis némivel több tárgyilagossággal kellene írnia, ha a mai Törökországról van szó.

Az ország NATO-tagsága még a hidegháború idejéből datálódik, de éppen geopolitikai helyzeténél fogva korántsem veszített fontosságából. Eltekintve a közös Fekete Tengertől, ma is elég hosszú határa van az Orosz Federáció államaival, és pedig pont ott, ahol a találkozás a legkényesebb. Mert nemcsak a vezetékekben, hanem a föld alatt mélyen is jelentékeny petroleumtartalékok várnak feltárára a határ mindkét oldalán.

Törökország európai területe még Isztambul is beleértve egészen jelenéktelen, de ha beveszik az Európai Unióba, több képviselője lesz, mint pl. Németországnak - lévén 72 millió **muzulmán lakosa**, akik viszont még mindig legnagyobb részben Ázsiában élnek, időben is messze a keresztény európai kultúrától, nem is beszélve a gazdasági helyzetéről, ami ugyancsak sok fejfájást okozna az Unió költségvetési egyensúlyában.

Ez Európai Uniónak megalakulása idején egyik legfontosabb **alapítói célja** volt a határproblémák és a kisebbségi kérdések kizárása, viszont 10 milliárdnyi kurd „kiiktatása” még ázsiai mértékkel is elfogadhatatlan. Jellemző, hogy a törökök pl. hallani sem akarnak az **örmény holokauszt** százszer bebizonnyított tényéről, ami megint csak a Nyugat képmutatását húzza alá. Mert hát, ugye, eleve bűnbocsánatot kellene gyakorolni az értékes „szövetséges” hibái felett - amit az még bevallani sem hajlandó.

Emlékezzünk csak a háború utáni Lengyelország szovjet zónába való utalásáról, meg Katyúnról, amiről soha nem beszélnek, a perzsa sahról, aki teljesen az USA-hoz igazította Irán politikáját - és még holtában sem engedték be az Egyesült Államokba...

A legösszintébb Churchill volt, aki egy alkalommal kijelentette, hogy „Angliának nincsenek örök barátai, csak örök érdekei”...

Reménykedhetünk egy jobb, igazságosabb világban?

Kurucz László

BRAZÍLIAI HÍRADÓ (Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Brazíliai magyar kolónia

- Visszatekintés a 2007. évre (2., befejező rész) - (2006. december 1 - 2007. november 30)

Évente egyszer-kétszer, rendszeresen megtartott események (folyt.):

2006. december:

Református Keresztény Egyház: Karácsonyi vásár a templom kultúrtermében és udvarán. 2007-ben ugyanekkor ünnepelte a Református Egyház (Igreja Cristã Reformada do Brasil) alapításának **75. jubileumát** (1932-2007).

A Magyar Lutheránus Egyházközség: Karácsonyi vásár a templomban és udvarán (november 10-11, ajándéktárgyak, importált áru, ízletes magyar sütemények).

Szent Imre Kollégium: Karácsonyi vásár az étteremben és udvaron, a Cserkészcsapat javára (2006. december 2-3).

Szilvesztert a Ropogós Táncház rendezi, „batyubál” alapon: 22 órától tánc, vacsora, magyar slágerek és egyéb jó tánczene. Éjfélkor egy nagy kör alakítása és a Magyar Himnusz elnéklése.

Rendkívüli események 2007-ben:

Szent Imre Kollégium: A Brazíliai Magyar Segélyegylet fennállása 80. évfordulójának megünneplését a díszteremben rendezték (2006. december 16). Az ünnepélyen szerepeltek a Pántlika és Zrínyi néptáncsoportok, és Ronaldo Rolim tehetséges fiatal zongoraművész (Jáki Ákos magyar tanárunk mostohafia) játszott Brahmsot és Lisztet. Utána álló-koktél.

Linka Ödön atya, Sípós Mária és Ráth Magi, a Segélyegylet elnökhelyettese. Sípós Mária két nagysikerű Magyar Szakácskönyvet írt és adott ki, és a bevételt a Segélyegyletnek adományozta

Látogatások és egyebek:

Február:

Dr. Világosi Gábor, a magyar Parlament alelnöke és Raffay Géza, a Nemzetközi Kapcsolatok alelnöke látogattak közénk (2007. február 3-6).

Szenttamásy Egon János, a Magyar Ház Elnöke Dr. Világosi Gáborral és Raffay Gézával

Március:

- Gazda József és Bernád Ilona Erdélyből jöttek dél-amerikai előadótúrára.

- A KALÁKA Együttes vendégszereplése. A Segélyegylet vacsora keretében mutatta be a nagynevű zenészcsoporthoz a magyar kolóniának és a brazil közönségnek. Az est gazdagítására a Pántlika és Zrínyi táncsoport is szerepelt. Minden elővetelben eladott jegy elkelt, és komoly anyagi siker volt az eredmény.

A KALÁKA a Szeretetház kertjében

Az önkéntes ebédfőzők: Tirczka Lizi, Hegyi Evelyn, Bánffy Ágnes, Orbán Ági és Zsuzsa, Lajtaváry Marika

Gál Ilona és Rozália porcelánfestők standja

Santucci Mérő Krisztina bejglijei várnak az utóétel kiosztására!

Cserkészcsapat standja: Bircak Patrícia és Kokron Máttyás: célbadobás és Betlehem

Karácsony a Szeretetház lakóinak:

Közös karácsonyfadíszítés, ajándékok kiosztása lakóknak és alkalmazottaknak. Magyar és brazil karácsonyi énekek közös éneklése. Minden lakónak van egy önként jelentkezett „keresztmamája” a kolóniából, aki ilyenkor ajándékkal lep meg „keresztgyerekeit” (2006. december 16).

Egy bentlakó a kertben

A karácsonyfa közös díszítése

- A KALÁKA Együttes még gyermekprogram előadást is szervezett a Szeretetházban (2007. március 11).

A közönség és a KALÁKA zenészei

- Aznap este a zsúfolásig megtelt Magyar Házban léptek föl magas színvonalú előadásban. A nagyszerű csoport ugyanolyan odaadással játszott és szórakoztatta a hazától távol élő magyarokat, akárcsak Európa bármelyik nagynevű koncerttermében. Ezért nem lehetünk elég hálásak ezeknek az immár világhírű zenészeknek.

Május:

A Brazil-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara hivatalosan üzleti utat tett Chilébe.

Június:

Magyar műsor a TV-NET-Futurán, 2 alkalommal: *Az Érkezők* dokumentumfilm körül bemutatásra (Elek Edit újságíró, Tórdi Éva színművész és Patay Lalau összeállításában).

Szeptember:

Az új magyar nagykövet, Dr. Pólyi Csaba látogatott el a Szeretetházba (2007. szeptember 22).

Az új nagykövet (nyakkendővel), a Szeretetház igazgatóságával és a bentlakókkal

Átadták a Kisebbségektől Díjakat

- a Buenos Aires-i Zrínyi Ifjúsági Kör is megkapta -

képviselő.

Néhány kintetést kiérdemlő egyén után még a következő szervezeteket is kintetették:

(...) **elismerést kapott** a marosvásárhelyi Lazarenum Alapítvány, a Magyar Televízió Kisebbségi Műsorok szerkesztősége, a Magyarországi Német Írók és Művészek Szövetsége, a Romnet szerkesztősége, a kárpátaljai Szolyvai Emlékpark Bizottság, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség, illetve a **Buenos Airesben működő Zrínyi Ifjúsági Kör.**

(MTI nyomán)

Bonczos Zsuzsa:

Argentínai magyar közösségünk büszkesége, a ZIK, megérdemelt elismerésben részesült. Zaha Sándor elnök decemberben 3-án a Magyar Köztársaság Miniszterelnöki Hivatalából kapott levelet. Ennek lényege:

Örömmel értesítem, hogy Miniszterelnök úr döntése szerint az Önök szervezete is a „Kisebbségektől Díj” állami kitüntetés 2007. évi díjazottjai között szerepel. A díjat 2007. december 18-án, kedden 11 órakor az Országház Vadásztermében Miniszterelnök úr személyesen adja át.

A díjjal emléklap, díszoklevél és szervezetek esetén 1.500.000 Ft pénzjutalom jár.

Az Argentínában élő magyar közösség fennmaradásáért közel 50 éve dolgozó Zrínyi Kör elnöke, ifj. Zaha Sándor és felesége, Lomniczy Alexandra erre a nagy jelentőségű eseményre Budapestre utaztak, fizetett repülőjeggyel. A díjazott ZIK-elnök 3 meghívott vendéget jelölt meg (repülőjegy nélkül!), akik Argentínában a ZIK-hez tartoztak, de jelenleg Magyarországon

élnek, névszerint: Benedek Lászlót, Gorondi Pált és Lomniczy Paulettet, akik december 18-án a Zaha házaspár mellett részt vettek a hivatalos aktuson.

Szívből gratulálunk ennek a fiatal nemzedéknek, amely a szüleitől és nagyszüleitől lelkesen átvette és viszi tovább a fáklyát! A jó Isten áldja meg őket. Ők a bizonyíték arra, hogy **érdemes volt - és még ma is érdemes.**

Még néhány szó a Kisebbségektől Díjról: Az Egyesült Nemzetek Szervezete (UNO), a régi, 1919-1945 közötti „Népszövetség” utóda, a II. Világháború után jött létre. Alapokmánya és alapszabályai Magyarországon 1956 után léptek érvénybe. Ezek az alapszabályok a mai EU prioritásai első helyén is szerepelnek. 1995-ben alapszabályba iktatták a vallási, etnikai, nyelvi kisebbségekben élő csoportok jogaiért harcoló szervezetek képviselőinek támogatását. Így kerül sor a díjazásra évente, december 18-án, a „Kisebbségek Napján”. Örömmel látjuk, hogy Magyarország is követi az ENSZ ilyen értelemben folytatott politikáját.

Így élünk, éldegélünk . . . (levélrészlet Magyarországról)

Borongós, hideg idővel köszöntött be a tél. Előbb hó, majd eső jött, s nyomában köd, latyak nehezíti a hétköznapi életet. Igazi meghitt jó idő már csak a meleg szobákban, múltból otfelejtett cserépkályhás kiskocsmákban - s talán az állami hivatalokban van.

Mintha csak a hideggel együtt járna: kintről jönnek a rossz hírek. Újabb megszorítások, áremelések közelednek, s a rossz hírek rátelepednek a lelkekre, mint zúzvara a drótra. Emelkedik a gáz, a villany, a víz, a csatornadíj - s ki tudja, még mi minden? Ahogy erről a vicc fogalmaz: *Minden emelkedik, ami a-betűvel kezdődik* (= a villany, a kenyér, a tej, stb., stb.)

Ennek megfelelően kering-kavarog a politikai élet, mint egy útját kereső madárraj: a kormány szerint már látszanak a reform „jótékony” jelei. A siker (most is) „a küszöbön áll”! Újra látszik már a fény az alagút végén... Vagyis majd egyszer jó lesz. Ugyanúgy, mint amikor a szocializmus alapjait raktuk rendületlenül, s már majdnem a kommunizmusba jutottunk... Csak hát ugye ki kell börtölni azt, míg beköszönt a Kánaán... S persze megint az istenadta népek jut ez a dicső feladat...

Az ellenzék az ellenkezőjét állítja: Rossz irányba haladunk – mondják. Igazolással a gazdasági mutatókra, a romló életszínvonalra hivatkoznak. S miután ezt valóban a bőrünkön érezzük, ennek a hitele a nagyobb. Ha lassan is, de felébredtek a szakszervezetek és sztrájkokat szerveznek. Amihez minden bosszantó alap adva van.

Példának okáért: dilettáns módon azt talál-ták ki (talán a megosztás szándékával?), hogy az a buszvezető, aki új buszt vezet, az később mehet nyugdíjba, mint az, aki régi járművel dolgozik. Magyarán: akinek nagy keservesen lecsérélték a kocsját újabbra, az tovább köteles dolgozni, tekintet nélkül arra, hogy elérte a nyugdíjkorhatárt... A vasúti vonal bezárások is már kenyérré menő kérdésekké váltak. Nincs hová menekülni. A szakszervezeti vezetőknek pedig - ha nem akartak megbukni - lépni kellett. Így aztán hol a vonat nem indul, hol a buszjárat marad ki. Utazás előtt ajánlatos tehát tájékozódni!

A kormány pedig újabb pénzszerző akciók-kal áll elő. A legújabb terv: aki 150 ezer forint feletti ajándékot kap, az fizessen utána adót! S jön megint pesti flaszter: miután egy sor (átlag) temetés legalább 200 ezerbe kerül, amit a halott ajándékba kapott - hol fizessen adót?

Mindenesetre a romló életkörülmények és a pislákoló erkölcsi milió nyomán jobban kell vigyázni az értékeinkre. Jól mutatja ezt, hogy idén Budapesten már ellopták a felszentelésre váró adventi koszorúról az egyik nagyméretű gyertyát. Ilyen s hasonló veszélyekre figyelmeztetnek a megriadt osztrákok, tekintve azt, hogy december elsejével életbe lépetek a **Schengenben** megkötött - *schengeni egyezmény* néven elhíresült - jogszabályok, amelyek értelmében **Ausztria, Szlovákia, Szlovénia** irányába megszűnnek a határok. Ami azt jelenti, hogy ezeken a határszakaszokon boldog-boldogtalan gyalog is átsétálhat. Lebontják a határatkélők ellenőrzőkapuit is. Aki tehát Magyarországra érkezik, az már az **Egyesült Európába** érkezik, s akár az Atlanti-óceán partjái mehet háborítatlanul.

Ugyanakkor **Románia, Szerbia, Horvátország, Ukrajna** irányába megszigorodnak a határellenőrzések. Korlátozzák a beléptetéseket. Ez alól némi kivételt képeznek a románok, akik már tagjai az uniónak, de még nem érték el a schengeni „nagykorúságot”, s ezért a román állampolgárok, személyi okmányok bemutatása mellett, vízum nélkül, szabadon beutazhatnak.

Kelet-Európa tehát átalakulóban van. A nagy népvándorlás megindul nyugat felé. Erre figyelmeztetnek falugyűléseken az osztrákok. **Németek** már megtapasztalták Kelet „varázsát”. A békében, nyugalomban élő bajor kisvárosok temetőiből már fogynak a bronzdszék, s a kapukra szerelt, kiszidolozott rézkopogatók is veszélybe kerültek. Nagyon valószínű, hogy nem lehet majd nyitva hagyott ajtó mellett misére menni, és a kerékpárt letámasztva gondtalanul sörözni...

Egyelőre a német rendőrség állja a rohamot. A bajor tévé beszámolója szerint a temetőben hagyott nyomok és igazoltatásra megállított „beszerző kocsi” lévő, kólás dobozon talált ujjlenyomatok alapján villám-gyorsan lefűleltek egy „új rokont”. Bizonyítva azt, hogy a német rendőrség a helyzet magaslatán áll. De vajon bírják-e a nyomást később is?

Az olaszoknak - akiket a nyelvi rokonság okán tömegesen látogatnak a románok - minden

esetre elegendő van a kéregetők sokaságából. Különösen azok után, hogy egy román „vendégmunkás” megerőszkolt és megölt egy olasz nőt. A heves vérmérsékletű olaszok több tízezer tüntetésekön követelték a románok azonnali kitoloncolását. Ami persze nem járható út... **Spanyolországban**, mire észbe kaptak, egy erdőben közel háromezer fős cigánytábor alakult, a Romániában szokásos kunyhómódszerrel. **Franciaországban, Párizsban** s több vidéki nagyvárosban a már „megmelegedett”, segélyekből élő bevándorlók több száz autót gyűjtöttek fel. A keleti piacok megszerzésének tehát ára van, amit az EU-nak kezelni kell tudni. Az **Európai Unió képviselői** azonban egyelőre még sajátmagukkal vannak elfoglalva.

Különösen a romániai Európai Unió képviselő választások okoztak ritkán tapasztalt izgalmakat. Az **erdélyi magyarság** előtt nyílt egy új, talán utolsó lehetőség, hogy olyan személyeket válasszanak, akik valóban az érdekeiket képviselik. A jelenlegi **RMDSZ-képviselőkben** sokan csalódtak. Az oly nagyon óhajtott autonómiát 18 év (szabadság) után se sikerült kiharcolni! A magyarnyelvű iskolák helyzete is cudarul áll. Viszont a magyar szenátorok, jó magaviseletük nyomán, milliárdosok lettek...

A romániai magyarság érdekeiért következő zetesen kiálló Tökés Lászlót (aki **Ceausescu** diktatúrájával is szembe merészelt állni) pedig kiszorították a szövetségből. Ennek az egypártrendszernek üzent hadat **Tökés püspök**, amikor egyedül vágott neki a reménytelennek tűnő választási hadjáratnak - szemben a sajtó támogatását élvező, anyagiakat nem nélkülöző **Markó-Fruda** féle **RMDSZ** erővel! A választási küzdelmekben segítségére sietett **Orbán Viktor**, aki városról-városra járva kampányolt Tökés püspök mellett. S megtörtént a csoda: Tökés püspök is és három **RMDSZ** képviselő is mandátumot szerzett. A sikerhez azonban arra is szükség volt, hogy a románság többsége távol maradjon - közömbösségből. A lecke tehát fel van adva Erdélyben is: nem lehet szembe menni a népakarral, s összefogás nélkül még egy ilyen helyzet nem lesz!

A jó hírek mellett komoly aggodalomra adnak okot a **Vajdaságból, Szerbiából** érkező beszámolók.

A „Trianonját” élő Szerbia oda jutott, hogy az ősi szerb földnek számító **Kosovo** tartomány is szakadni készül. Az ok igen egyszerű és egyben megdöbbentő: a Kosovóban élő albánok túlszaporodtak az őslakosokat, s azok menekülni kényszerülnek. Az albán népközösségben nem ritka a családonkénti 8-10 gyerek! Az ősi hagyományok szerint pedig a testvéreknek anyagilag is segíteni kell egymást. Ez az erős családi kötelék tette lehetővé, hogy ma már feltételeket szabhatnak. A Kosovóban állomásozó nemzetközi békefenntartók megpróbálnak békéltetni, de a jelekből ítélve kevés sikerrel. Ma már az Európai Unióban is azok a hangok erősödtek fel, hogy hagyni kell Kosovót függetlenné válni. Amiről persze a szerbek hallani se akarnak! S most, a 90-es háborúhoz hasonlóan, katonai behívok ezreit küldték szét a **Vajdaságban**. S főleg a magyar férfiak részére. Az aggodalom, a félelem tehát nem alaptalan. És ami talán ennél is nagyobb baj: a menekülőket ismét a Vajdaságba, a magyarok falvakba, városokba telepítik le - megváltoztatva ezzel a Vajdaság etnikai összetételét.

Zomborban, Szabadkán járva, a **jugoszláv** háború előtti időkben, magyar szótól volt hangos az utca. Ma alig lehet magyarul útbaigazítást kapni. Itt jön a szomorúság: miért nem lehetett megadni a határon túl élő magyaroknak a kettős állampolgárságot? Így most a **Szerbiában** élő magyarok, mintegy büntetésképpen, kimaradnak az Egyesült Európa előnyeiből. Szerbia ui. a közeljövőben aligha csatlakozhat az Unióhoz.

Hát így élünk, éldegélünk, advent békéjét, Krisztus szeretetét várva.

Barkuti Jenő, Magyarország

Borbándi Gyula Hazám-díjas lett

A Magyar Tudományos Akadémián november 19-én adták át a XXI. Század Társaság Hazám-díját. A Varga Imre József Attilát ábrázoló kispasztikájával és 250 ezer forinttal járó kitüntetéssel, mint 2001 óta minden évben, most ismét alkotó kapta. A díjazottak között van a nyugati emigráció kiemelkedő egyénisége, a magyar emigráció jeles gondolkodója és krónikása a 88 éves **Borbándi Gyula író-történész** is. <http://www.ungarisches-institut.de/programme/2004/buk-e2004-12-2.htm>

Most jött el a legnagyobb honvesztés ideje

Sok magyar erkölcsi példaképét, Csiha Kálmán, Erdély volt református püspökét november 10-én délután kísérték utolsó útjára a marosvásárhelyi református temetőben. 2011-ig tele volt a naptára: a Kárpát-medence különböző gyülekezeteibe hívták, hogy Krisztus evangéliumát hirdesse. Halála előtt néhány héttel még Budapesten a Heti Válasznak adta utolsó interjúját a 78 éves lelkipásztor.

„Honvesztés vagy honfoglalás” - provokáló címet választott evangélicizációs sorozatának. Elvileg az ötvenéves diktatúra után most a talpraállás korszakát éljük. Mégis ennyire nagy a baj?

- Mégis most jött el a legnagyobb honvesztés ideje. Korábban elbuktunk csatákat, elvettek területeket, most azonban a *magyarság a lelket veszítette el*. Ez a legveszélyesebb támadás. És természetesen megvannak a gyakorlati következményei. Tudjuk, hogy 1956 óta hatmillió művi vetélést végeztek Magyarországon, és ez már nem is a legfrissebb adat. 1526-ban nem halt meg hatmillió magyar, Trianonnal pedig nem csatoltak ennyi magyart más országokhoz. De mivel a magyar ember elvesztette a lelkét, a „honvesztésről” gondoskodtak az édesanyák. Ahelyett, hogy Magyarország erős, tizenötmillió közép-európai állam lenne, a polgárai *gyenge, beteg, előregedő társadalomban élnek*. Az újabb súlyos honvesztés a 2004. december 5-i népszavazáskor következett be, amikor az anyaország magyarjai megtagadták a testvéreiket. Lélekben elvesztették őket.

(...) Felőtt egy nemzedék félelemben és tudatlanságban. Amelynek nem tanították meg az iskolákban, hogy a határon túl a testvéreik élnek. A szülők pedig féltek elmondani a gyermekeiknek a múltat. A mai felnőttek többsége gyökértelen, nincs történelmi öntudata, nemzeti felelőssége. Ezért terelgetni lehet őket, mint egy csordát. Az ezredfordulón megindult egyfajta nemzetnevelés, ám a mai tendencia ismét az, hogy „tömegembereket” neveljenek a magyarokból. Az iskolákban, a felekezeti oktatásnak óriási jelentősége van. A templomba az jön el, aki akar. Az iskolából nem lehet kimaradni. Ez óriási lehetőség a lelkek ébresztésére. Amilyen az iskola, olyan a nemzet.

(...) Meggyőződésem, hogy a nemzetet egyedül az egyház tudja megmenteni. Csak Jézus Krisztus evangéliuma állíthat talpra, adhat hitet, hűséget, becsületet, szeretetet. *Ha nem ébred fel a magyarság, végleges honvesztés lehet a sorsa.*

(...) Az egyháznak pedig jó lenne határozottabban kiállni bizonyos kérdésekben. Például az abortusz elítélésében. Nem a társadalom szekere után kell szaladni, hogy felvegyen a saroglyába, hanem a társadalom előtt kell menni. Ki kell mondani, hogy az abortusz a lelkiismeretünk és a hitünk szerint gyilkosság. És vállalni ennek következményeit. A gályarabok is vállalták a sorsukat.

(...) Sosem az életben maradás volt a legfontosabb kérdés. A börtönfalak között érti meg az ember Luthert, amikor azt mondta: „Itt állok, másként nem tehetek.” Hiszem, hogy az Úr kijelöli az utunkat, így békességgel viselhetjük a sorsunkat.

(...) Amikor a börtöncellában ültem, reménységgel gondoltam a jövőre. Hiszen tudtam, Isten - Ézsaiás próféta szavaival - egy lehetetlennel össze tudja törni a gonoszt. Hát nem így történt? Véres háborúk nélkül véget vetett az ateista világrendszernek. (...) Nem szabad hallgatni. Ezért járom még mindig nyugdíjaként is a gyülekezeteiket a Kárpát-medencében, tartok szívesen evangélicizációs sorozatokat.

Devich Márton interjúja. Itt kivonatolva. Kiemelések tőlünk. Köszönet Téglássy Tamás itthon@hetivalasz.hu (2007.11.15).

Rózsa-Flores Eduardo: (Bolivia): Tűzvész előtt Dél-Amerika szívében

- baloldali „puccs” a parlament ellen Bolíviában -

Szerk. megj.: Mint a napi sajtóból tudjuk, a szomszédos Bolíviában népszavazás zajlott le. Azóta az események eszkalálódtak. Lássunk egy kivonatot egy idevágó érdekes cikkből (nov. 28. Egész cikk a honlapon *, vagy kikérhető szerkesztőségünkől):

„5 halott, megvert újságírók - köztük külföldiek is - több száz sebesült, füst és lángok... Ez a bolíviai helyzetkép az után, hogy Sucreban (az ország történelmi fővárosában, La Paz „csak” a [hivatalos] adminisztratív főváros) az ellenzéki küldöttek kizárásával, a MAS (Mozgalom a Szocializmusért) félig vagy teljesen analfabéta indián küldöttei megszavazták a kormánypart által betervezett új alkotmánytervezetet. Az alkotmányozó nemzetgyűlés nem teljesen törvényes és nem demokratikus szavazása ráadásul egy laktanyában zajlott le, rendőrök és katonák védelme alatt.

(...) Kormányparti indiánok körülvették a parlament épületét, és nem engedték be az ellenzéki honatyákat. Bent a baloldal ellenzék nélkül működtette tovább a szavazó gépezetét, és az ország további sorsa szempontjából igen nagy fontossággal bíró kérdésekben döntött. Így pl. a tartományi adózás rendjéről - a gazdagabb területek kötelesek magasabb adókkal támogatni a szegényebb országrészek tartományait. Magyarul: a kelet támogassa az ország indián lakosságát, azaz azok, akik dolgoznak és termelnek támogassák a megsértett és saját értelmezésük szerint „évszázadokon keresztül elnyomott” indiánokat, akik egyes külföldi körök és személyek (Hugo Chávez, Fidel Castro, Soros György) által ösztönözve és támogatva, szervezett formában egyre több jogot követelnek maguknak. Ez önmagában természetesen nem lenne gond, ha igazságtételről lenne szó, de - mint tudjuk - valakinek a „több” joga a másinak a kevesebbet jelenti. És teljesen nonszensz, és ezért érthetetlen, miért kell a XXI. század elején az ország lakossága egyik részének fizetni - a spanyol hódítók 500 évvel ezelőtti „bűneiért”!...

Valami büzlök mondhatnók, és igazunk is van... Valakik érdekelték abban, hogy a Bolíviában kiprovokált helyzeten keresztül destabilizálják az egész kontinentet.

Ami nem sikerült **Ernesto Che Guevarának** 1967-ben, sikerülni látszik két újkori kalandornak, a mesztic „Napóleonnak”, azaz **Hugo Cháveznek**, és **Soros György** pártfogoltjának, a kokatermesztők volt szakszervezeti elnökének, **Evo Moralesnek**, aki októberben tisztelgett Che Guevara emléke előtt halálának 40. évfordulóján. Tette ezt annak az országának az elnöke, amely országát a marxista-maoista önjelölt gerillavezér 'Dél-Amerika Vietnámvá' akarta változtatni: 'Ha égni kell, hát égjen. Csak a forradalom számít'...

(...) Bolívia keleti része lakosságának elege van a baloldali kalandorkból, és békében és szabadságban szeretne élni a gazdagságával. Ui. Santa Cruzban a föld felszíne alatt található Dél-Amerika legnagyobb összefüggő földgáz mezeje...

*<http://portal.jobbik.net/index.php?q=node/5354>

Emlékezzünk!

Január 8-án született **Wass Albert**, Válaszúton (románul Rascruci), a Bánffy család kastélyában, a hosszú ideig elhallgatott, román és magyar kommunisztáktól üldözött erdélyi magyar író. 1945. húsvétján hagyta el Magyarországot. Emigráns író lett és az is maradt haláláig. 1998. február 17-én 90 éves korában állítólag önkézzel vetett véget életének.

A Köztársasági Elnöki Hivatal október 29-i közleménye szerint Wass Albert magyar állampolgárként halt meg. 1996-ban, írásbeli nyilatkozattal ui. állampolgársági bizonyítványt kért, mely kérelem alapján 1997. június 26-i keltezéssel állampolgársági bizonyítványt állítottak ki részére, amit kézbesítettek is neki. Az állampolgársági törvény értelmében az állampolgársági bizonyítvány igazolja a magyar állampolgárság fennállását.

(Köszönet Gorondi Pál)

Akinek a lelke szárnyal... - élvezetes beszélgetés egy fiatal csellistával -

Novemberben Argentína közönsége élvezhette a magyarországi vendégszereplő **Máté Balázs barokk-csellistát. Ime válasza az Argentínai Magyar Hírlap kérdéseire:**

Máté Balázs: 1994 óta összesen háromszor voltam Argentínában. Most (másodszor Manfred Kraemerrel együtt) először az *Ars Hungarica* által.

AMH: Mi a kedvenc zenéje?

MB: Mindenféle jó zenét szeretek, a középkortól kezdve napjainkig! Nem vagyok válogatós, csak jó legyen az a muzsika, színvonalas.

Mit nevezünk „jó” muzsikának?

MB: Hát azt, ami magasrendű szakmai tudást tükröz a zeneszerző részéről. Az embert mélységesen meg kell érintse. A zenének muszáj a lélekbe behatolnia - anélkül nem sok értelme van.

Ezt el lehet képzelni a XXI. századbeli zenénél?

MB: Talán egyre inkább. Régi zenét játszom, és bevallom, „műveletlen” vagyok a XX. sz. végi, XXI. sz.-i zenében, nem vagyok a modern zene specialistája. Viszont a zeneszerzők egyre inkább kezdenek elfordulni attól, ami túlzottan száraz és idegen a közönség számára, kezdik feladni ezt a nagyon is elefántcsonttoronyba omló mentalitást, mert ez meglátszott és ma is még meglátszik a modern zene látogatottságán. Ezért kezdenek a szélesebb közönség számára is hozzáférhetőbb, élvezhetőbb muzsikát komponálni. Talán nem annyira „eredetiek” ezek a darabok, olykor eklektikusak, de mégis inkább szólnak a mai kor embereihez.

**És a mai kor embere is igényli a csel-
lót?**

MB: Igen. Így veszem észre. Az a tendencia, hogy a régebbi korok zenéi növekvő népszerűségnek örvendenek.

Tapasztalatai Argentínában?

MB: Fantasztikusak! Itt nyoma nincs a sznobizmusnak, mint Európában. Itt az emberek áhitattal hallgatnak végig egy két-háromszáz éves zeneművet, és olyan lelkesedéssel tudnak reagálni, mint egy focimeccsen egy gólról... Fialat nemzet, fiatalos lelkesedéssel, lendülettel fogadnak, és ahogy mondom, nincs bennük sznobizmus, túltenyésztettség, ami az európai komoly zenepublikum részéről sajnos tapasztalható.

Miben nyilvánul ez a sznobizmus Európában?

MB: Abban is, hogy finnyásak az emberek, azt gondolják, hogy ismerik a zeneirodalmat, a zeneműveket, amiket a zenetudomány és a zenekritika kikiáltott remekműveknek és a tőzsrerepertoárhoz tartoznak. Közben ennek az igen gazdag európai zenekultúrának csak egy nagyon picike szeletét ismerik. Emellett mindenkinek vannak beidegződései: aki egy bizonyos zeneművet bizonyos előadásban ismer, akkor pontosan úgy akarja azt hallani újra és újra, az unalomig... Ha az előadás attól bármilyen módon elüt, akkor azt zárkóztatt, sőt megvetéssel fogadják. A „mozgalom” szót nem szeretem, a kommunizmusra emlékeztet, de Európában a régi zene feléledését „régizene-mozgalomnak” nevezzük. Ez az 1950-es, 60-as években kezdett igazán virágozni.

Mi ennek a zenélési irányzatnak a lényege?

MB: Az, hogy az akkoriban döntő jelentőségű muzsikások korabeli hangszereken kezdték játszani a régi korok zenéjét, mégpedig úgy olvasva a kottát, ahogy a traktátusok szerint annak idején olvashatták! Ez igen gyakran teljesen új olvasatot eredményezett.

Egy példa?

MB: Az osztrák **Nikolaus Harnoncourt**... Ahogy ő az 1970-es években először felvette Bach Máté passióját! Döbbenetes élmény volt az akkori korberek számára, hiszen a fülükben az akkori szim-

fonikus társaságok és nagy sztáridirigensek előadásában benne volt ez a zenemű, és ekkor hirtelen találkoztak a darabbal, ami kb. 1 órával rövidebb volt... Első meglepetés: kicsoda tempókat vesz! És az egész húzás világa, azáltal, hogy nem egy száztagú zenekar és nem egy száztagú kórus énekel, nem nagy operai hangok a szólísták, hanem egy Bach által is alkalmazott méretű együttes, *korabeli hangszereken*, fúszoprán, fiúalt, kontratenor és egy férfi vegyeskórus... Ez valami elképesztő! Döbbenetes sokkhatása volt - és a többség ezt elutasította, mélységesen megvetette.

És mi most a helyzet?

MB: Mára bebizonyosodott, hogy annak az ellenkezője az igaz. Mert ez a mű szelleméhez a legközelebb álló, való irányzata, **ennek van igazából létjogosultsága.** Hála Istennek ma már nem játszanak Bach passiót száztagú kórossal és zenekarral! De megint megnyilvánul ez a két vonal: egyrészt, akik szerint vissza kell térni a régi hegedűkre meg a régi trombitákra, noha azok sokkal kevésbé rugalmasak. Mások szerint viszont: ha már ennyire fejlődött a zenei technika, miért kell ahhoz visszatérni?

Világos, hogy maga szerint kinek van igaza...

MB: A művészetben nem lehet szó „fejlődésről”. Mert mondhatjuk-e, hogy Picasso „fejlettebb” festő, mint Tiziano? Ki mondja ezt? Senki. Vagy azt, hogy Bartók „fejlettebb” zenét írt, mint Bach? Szó nincs róla. Folyamatos *változás van, a zenélési módban is!* A zeneszerzés is természetesen, mint mindenféle művészet, újabb és újabb arcát mutatja önmagának, nem pedig „fejlődik”!

Másképpen hangzik?

MB: Egy modern trombita hangosabb, lehet rajta hirtelen enharmonikus modulációkat játszani - attól az még nem jobb, legfeljebb alkalmasabb Mahler zenéjére, de semmi szín alatt nem alkalmas Bachra. A Bach zenében nem enharmonikus modulációra van szükség, hanem arra, hogy pl. egy kantatában az Uristennek fenséges fényt kölcsönözzön, a királyénál nagyobb méltóságot szimbolizálva... Erre való a trombitakórus!

A Teatro Colón sajnos zárva van, valószínűleg 2008-ban is, tehát ott nem fogjuk tudni hallani, de remélhetőleg előbb-utóbb mégis arra kerül a sor! Hogyan alakul az együttműködés az Ars Hungaricával?

MB: A próféta beszéljen önből, Szibilla, nagyon boldog leszek, ha a Teatro Colónban játszhatom... Jelenlegi turném létrehozatalát 100%-ig az Ars Hungaricanak köszönhetem, annak az együttműködésnek, amely **Leidemann Sylvia** és **Manfred Kraemer** között most már évek óta folyik. Mindketten jól ismernek engem: Sylvia még Magyarországról, ahol hallotta koncertjeimet, Manfreddal pedig a 90-es évektől - a hollandiai tanulmányaim elejétől - folyamatosan sok európai formációban együtt játszottunk. Úgy tűnik, hogy mindketten kedvelik muzsikálásomat. Nekik és az Ars Hungarica többi áldozatos szervezőjének köszönhető, hogy előteremtették idejövetelemnek az anyagi bázisát és megszervezték a 3 hangversenyt, amit adhattam.

Kettőt Buenos Airesban és egyet Córdobában. Milyen a cordobai publikum?

MB: Csodálatos. Éppen olyan, mint a Buenos Aires-i, sőt, talán valamivel még fogékonyabbak! Valószínű ők kevésbé vannak „elkényeztetve” a komoly zenével, mert sztárművészek nyilván elsősorban Buenos Airesbe jönnek. Córdoba egyetemi város, nagyon színes kultúrélete van, igen hálisan fogadják a magamfajta nem nagy sztár muzsikálását!

Ne szerénykedjen, hiszen Córdoba az ország 3. legnagyobb városa és kultúrailag

egyik legrégebbi, pl. már a XVIII. sz.-ban Orosz László magyar jezsuita ott megeremintette az első dél-amerikai nyomdát. Tehát sokkal előbb volt kultúrcentrum, mint Buenos Aires, nagy presztízsnak örvendő egyetemmel!

MB: Igen, csak hogy Buenosban zenei túlkínálat van: hallom, elképesztően sok az ingyenes és egyéb, magas szinten való zenei és általában kulturális előadás.

Mi a helyzet Európában, főleg a fiatal-sággal?

MB: Európa először is öregszik. Kevesebb a fiatal! Azt tapasztalom, hogy a fiatalok részéről Magyarországon viszonylag sajnos kisebb az érdeklődés a komolyzene iránt, ellen-

tétben Ausztriával, meg egyéb országokkal, ahol a kormányok adnak arra, hogy ne csak a számítógép használatát meg a realitást tanítsák, meg a lexikális tudást, hanem a képzés terjedjen ki az emberi kultúra minden terére. A kultúrának talán a legfontosabb szelete a művészet. Vannak olyan országok, ahol ezt tudják, és ott a fiatalok is szép számmal muzsikálnak: gyakran maguk is tanulnak hangszerrel, még ha nem is lesz belőlük muzsikus. Ez a hagyomány még sok helyen él, főleg Ausztriában! És akkor van is fiatal közönség.

De hiszen Magyarország híres arról, hogy a zenei életben és képzésben előjáró, nem?

MB: Magyarország valóban zenei nagyhatalom még ma is. A budapesti Zeneakadémia tanári kara még mindig egészen rendkívül magas színvonalú. Ennek ellenére a közönséget mégsem a szakma teszi ki elsősorban, hanem széles néprétegekből kell verbuválódnok. Ha egy országban folyamatosan zárnak be színházakat, szüntethetnek meg zenekarokat meg kórusokat, az sajnos annak a jele, hogy az országban állami szinten kezd kevésbé fontos lenni a kultúra, a művészet. Ez óhatatlanul és elszomorítóan kihat a közönségre.

Hol játszik a legszívesebben Európán belül?

MB: Én mindenhol nagyon szívesen játszom. Szeretnék Magyarországon sokkal többet játszani. Fáj, hogy erre alig van lehetőségem, nem tudom, hogy ez miért van. Talán egyesek irigyek rám, hogy annyit utazom, és ezért otthon nem hívnak koncertezni!

Hol képezte ki magát?

MB: A **Bartók Konzervatóriumban** és a **Liszt Zeneiskolán**. Igazán remek tanáraink voltak! Ezeknek köszönhetek szinte mindent!

És mikor keletkezett az Aura musicale?

MB: Az **Aura musicale** együttesem 1995-ben alakult meg. Volt Budapesten egy **Concerto Armonico** nevű, barokk hangszerezen zenekar. Sokak szerint a 80-as évektől a 90-es évek I. feléig ez volt Magyarország legjobb régi hangszeres zenekara. Sajnos mivel nem volt se támogatói kör se elég hangverseny, a zenekar apránként megszűnt. Ott volt a sok remek muzsikus, akik 18-19 éves korunk óta már együtt muzsikáltunk és kialakítottuk közös zenélési stílusunkat, azonos „zenei anyanyelvünk” volt - felszavakból is megértettük egymást. Szomorú volt látni, ahogy ez a csodálatos zenekar lassacskán megszűnik, mert odahaza nem volt igazából megélhetési lehetőség.

Ez a 90-es évek elején volt, a fordulat után, amit mi úgy nevezünk, hogy fel-szabadulás?

MB: Igen, akkor. Bizonyos fokig jogos is ez a megfogalmazás! - A lényeg: mivel látszott, hogy ez a zenekar nem fog tovább működni, a muzsikusok, ezzel a mi közös zenei attitűdünkkel gondoltunk egyet: hogy újra formálódunk, és énám esett a választás, hogy művészeti vezetőjük legyek.

Így keletkezett az **Aura musicale**... (www.auramusical.hu)

Hány emberből áll?

MB: A műsortól függ. Van, amikor 3-4 fős együttes lép színpadra vagy vesz föl lemezt, de az eddigi legnagyobb produkciónk a János passió volt, amivel európai turnén voltunk 3 éve, a szokotthoz képest nagyon nagyméretű zenekarral: kb. 8 hegedű, még barokk kontrafagott is volt, és kórus, nemzetközi sztárszólísták...

Hogyan lett ilyen virtuóz?

MB: Virtuóz lettem? Köszönöm! Az ember a repertoárnak azt a részét gyakorolgtatja, ápolgatja, ami a legközelebb áll hozzá. Haydn csellóversenyeit én még főiskolás koromban tanultam, akkor még nyilván modern hangszereken játszottam, kb. abban az akadémikus stílusban, amit úgy elvártak tőlem... Hamarosan aztán adódott lehetőség, hogy a **Concerto Armonico**val is eljuttassam **Haydn csellóversenyét**. Ha az ember zenekarban játszik, nincsen feltétlenül szükség olyan adottságokra, mint egy verseny eljátszásakor. Én főleg kamarazeneész és zenekari tag vagyok. Így viszonylag ritkán van módom ennyire virtuóz-típusú muzsikát játszani, mint ez. Talán évente egy-kétszer adódik ilyen alkalom, ezért folyamatosan karban tartom a technikámat, hogy képes legyek magas fekvésekben is gyorsan, „virtuóz” módon is játszani...

Bizony az volt. Valami csodás volt! Vajon egy művész hallgat lemezeket, és abból tanul és esetleg az ő saját hangszerével azt szeretné vagy utánozni, vagy fölülmúlni?

MB: Ez természetesen létezik. Én is rengeteg hanglemezt hallgattam, tizenéves koromban főleg olyasmit, amit annak idején élőben nem lehetett hallani, pl. éppen Harnoncourt-t. Magyarországon ők egyszer fordultak meg a 70-es években. Először lemezzel hallottam őt, és annyira megragadott, hogy akkor döntöttem el igazán, hogy muzsikus leszek, és hogy milyen jellegű...

Ilyen mélyre hatott?

MB: Igen. A 70-es évek közepe táján vette föl Vivaldi Négy évszakát. Ez egész döbbenetes élményem volt. Valami egészen elképesztő, ami ott folyik. A lemez barázdáiból olyasmiket hallottam ki, amit nem is álmodtam, hogy egy Vivaldit ilyen víziók szárnyán tudják valakik előadni: nemcsak szép hangok és pontos az együttes, hanem valami egészen csodálatos, megrázó, apokaliptikus élményt tud nyújtani az embernek. Ahogy egy vizionárius valamit lefest, azokból a hangokból zenei történetet varázsol...

Tehát ilyennek kell lenni a zenének. Ezt nevezi „jó” zenének, nem?

MB: Én akkor szembesültem először ilyen módon barokk zeneművel. Onnantól kezdve faltam ezeket a felvételeket, amik apránként hozzáférhetőek lettek. Később élőben is sikerült eljutni az ő koncertjeire. Sőt még az is sikerült, hogy 3 ízben kamarazene-órákat vegyek nála, Salzburgban, ahol ő évekig tanított. Először feleségemmel **Posvanez Éva** hegedűs brácsással kettesben mentünk el Salzburgba és játszottunk előtte hegedű-csellóduókat, a következő alkalommal pedig egy hegedűssel és egy csembalistával Haendel szonátákat. Később egy egész zenekarral jelentünk meg, és akkor egy Haendel concerto grossót hallgattunk meg. Világraszóló élmény volt! Számunkra valódi metamorfózis, hihetetlen átváltozáson mentünk keresztül. Mire képes egy nagy muzsikus!

Akik jelen voltak, mind testvér művészelek, mert ezen közösen estek út?

MB: Pontosan így van. Fogékonyak voltunk: mint a manna úgy fogadtuk be.

Többször tapasztaltunk Manfred Kraemerrel és Sylvia kórusával, hogy a zeneszerek kicsoda élvezettel és örömmel játszották ezt a barokkzenét! Ez megragadja a hallgatót, és ez annyira más, mint amikor valaki csak „fásan”, taktusra játszik...

Folyt. az átelles oldalon

Máté Balázs barokk-csellista élményt nyújtott egy elismerő publikumnak! (07.nov.5 - fotó Bonczos)

Decemberi számunkban jeleztük **Prof. Nagy Dénes** *színes egyéniségű* előadónk látogatását (Hungária, nov. 14). A recenzió végén az Olvasó megállapíthatja, hogy indokolt-e a hízelgő *epitheton ornans*...

A Forma és Szimmetria Nemzetközi Társaság (*), (amelynek 1989 óta Prof. Nagy az elnöke világszinten) mint tagintézmény egy Interdiszciplináris Kongresszus és Kiállítás - tudósok és művészek találkozási - vett részt. Ezt háromévente szervezik, most első ízben Buenos Airesben.

Prof. Nagy, aki ezen a kongresszuson társelnök és szervező volt, bokros teendői közé mégis be tudott ékelni egy találkozást velünk. Számos följánlott előadási témái közül a Hungária vezetősége kiválasztotta a *globalizációt a világban*, és *hogyan mit tehetünk ellene*. Főfoglalkozásunk leginkább matematikus, de kérdőjellel, mert képviseli a gondolkodásnak és általános ismereteknek a legkiterjedtebb skáláját.

Ebből kapott másfél órányi kóstolót a nagy érdeklődést tanúsító hallgatóság. Az előadó föltartoztathatatlan, élénk tempóban a legkülönbözőbb témákat érintette, tanár

Prof. Nagy Dénes a Hungáriában (fotó Trixi)

Globalizált világ

módjára kérdezett (leginkább retorikusan), olykor kvázi vizsgáztatott, és precíz példákkal fűszerezve magyarázott, informális és szórakoztató stílusban. A „diákság” részéről (olykor kis-sé kioktató jellegű) hozzászólások sem maradtak el.

Nehéz lenne a ránkzúdult adathalmazt szerény kereteink közé beszorítani. Mert nem volt kérdés, vagy téma, amihez előadónk nem értett volna. Az interdiszciplináris gondolkodás megtestesítőjével szembesültünk. Ezt olyan emberek képviselik, mint **Vasarely**, az optikai, absztrakt művészet művelője, az *op-art* atyja: művész is, tudós is. Vagy a Nobel-díjas **Harsányi** (közgazdasági játékelmélet, a matematikai számítás megteremtője – de ugyanakkor meteorológiai kutató is). Vagy **Neumann** Nobel-díjas matematikus, fizikus, a kvantummechanikai modellelmélet kidolgozója. Vagy **Kodály**, aki ugyan irodalomtörténetből (!) doktorált, pedig mint zeneszerzőt, népdalkutatót, a kórustechnika kidolgozóját, a „Kodály-

módszer” kreálóját tartjuk nyilván - és joggal! Hiszen ebből fejlődött ki a 100.000 (!) magyar népdalgyűjtemény, az egész táncház-mozgalom...

Az előadó gyors ütemben variálta témáit: a Fidzsi-szigetek félrespekulálását; az atom-bombák ledobását; a Nobel-díjakat (megtudtuk, miért nem létezik a matematikai Nobel-díj!); Ceaușescut; az izlandi férfiakat, amiért összemosolyognak, ha azt hallják, hogy „magyar”; a játékelméletet; azt, hogy ki milyen könyvet írt és milyen téren, és azokat hol lehet föllelni; Goethe „mehr Licht” utolsó szavainak (félre)magyarázatát, stb., stb.

Mindez számtalan - leginkább tréfás - anekdotával teletűzdelve, pergő nyelvezet közvetítésével tálalva, amely még a váratlanul beütött áramszünetre sem apadt el. Szókincséből káprázatos. Ismétlődő szavai (ilyenek segítik elő a kémeke azonosítását!): *tehát, namost, no, bonyolult*... Ezekkel fűzte tovább mondatait és adta át gondolatzuhatóját.

Bizony *bonyolult* mindezt a krónikásnak röviden és érthetően tolmácsolni! És akkor hol vagyunk még „a”? Témától, a globalizációtól? Sokoldalú előadónk visszakanyarodott erre is:

Létezett ez régen is! Igen. Gondoljunk **Nagy Sándorra** (eljutott Perzsiába, Indiába); a **hellenisztikus kultúrára** (pl. Eukleidesz geometriátana nem Görögországon belül, hanem Alexandriában formálódott ki!)

A **Római Birodalom** is globalizált! A „kívül eső” Pannóniában is meghagyta nyomaikat (akvedukt, két anfiteátrum, Aquincum, a világon egyetlen vízorgona darabjai...) Vajon miért építettek mindig egyenes utakat? Válasz: *nem létezett még forgószámoly!*

Tehát **Magyarország is globalizált!** Hisz Budapest és Bécs között feleúton fekszik Kocs, és onnan indult el egy korszakalkotó találmány: a forgószámollyal ellátott szekér, a *kocsi!* Ez a szó befészkelte magát a világnyelvekbe (a spanyol és a francia *coche*, a német *Kutsche*, az angol *coach*): ezzel lehetett fordulni, manőverezés nélkül, nem kellett többé nyílegyenes utakra szorítkozni... A magyarokon kívül (csárdás, gulyás, pusztai) más nyelvek is adtak örökségbe saját fogalmakat (vodka, parfüm, smorgasbord, vagy szukijaki), de nagy ritkaság, ha ez a szó műszaki eredetű, a régi időkben!

Akkor hát mi a baj a globalizálással?

Korábban magas szintű országok globalizáltak, általában fejlettebb birodalmak, kultúrák. Egy ilyen helyről nem a szemét jött! Pontosan **ez ellen kell küzdenünk, védekeznünk, hogy a szemét ne árásson el**. Ne vegyük meg! Ne vegyük be!

Mert ma, ellentétben a régi „globalizálók-kal”, a szemléletes példa éppenséggel Kína: nem csodálatos kultúráját, hanem olcsó árúját, szemetét exportálja nekünk. Ma ez az általános: *elárasztanak szeméttel!*

A magyaroknak csodálatos lehetőségük van ebben a küzdelemben. Vagyunk min-

denütt a világon! Csak össze kellene fog-nunk, hogy legyen egy globális magyar közösség, oda-vissza való közlekedéssel. Megvan nyelvünkben a számok logikája, a számírás. Most már birtokában vagyunk a legnagyobb matematikai találmánynak, a nullának, ami a helyértékhez kell - nem az arabok találták ki, hanem Indiából érkezett. Ahol hiányzik a nulla, nincs lehetőség matematikai műveleteket végezni.

Úgy vettük észre, egyik kedvenc témáját érinthette vendégünk, mert sok nevetető példázattal el-elkalandozott a *leitmotiv* témánktól, amihez a hallgatóság derülve visszaterelgette. Addig-addig, míg elérkezett a vacsorát erősen megkövetelő korgó gyomrok ideje...

Lomniczy József „ört áll” az életrajzi adatok beszerzésénél... (fotó Trixi)

A fáradhatatlan előadó ajánlotta ugyan, boncolgassuk tovább együtt a nehéz, mindnyájunkat érintő, kimeríthetetlen témát, aminek érdekében szívesen folytatja reggel 8-ig, amikor ui. repülőre kell szálljon... Azonban ettől eltekintett az azonnali közfölkialtásra föl; cserébe ígérte, hogy szívesen visszajön bármilyen kiválasztott témából leadni nekünk egy tíz órás fejtegetést. Pl. arról a titokról, hogy a magyarok kincsek birtokában vannak: 1) a magyar nyelv; 2) az interdiszciplináris gondolkodás; és - nem utolsósorban (ez © *Nagy Dénes*) - a „kávéházi demokrácia”...

Tehát, várjuk vissza, professzor úr, a további *bonyolult boncolgatásra!*

*

Nagy Dénes Budapesten él, magyar és ausztrál kettős állampolgár. Élt 7 évet egyetem tanárként Japánban, több évet Ausztráliában, 3-at Océániában, közel 3-at USA-ban. Magyar feleség, 2 fiúgyermek, az idősebbik (23) ausztrál diplomata, öccse (13) középiskolás. 6 nyelven ad elő (a spanyol nincsen közte). Szívesen találkozik mindenütt magyarokkal. Az argentinokkal könnyen tudott kapcsolatot kiépíteni, noha itt a helyzet elég bonyolult. Az UBA egyetemen súlyos nehézségekkel küzdenek, hősiesen. Nagy a pénztelenség, aminek ellenére csodálatos dolgokat csinálnak. A tanárok ingyen tanítanak, pusztán lelkesedésből. Ezért is egyenletlen a színvonal. De ami fontos: a létező agyelszívás és minden egyéb viszontagság ellenére működnek a dolgok.

Köszönjük a látogatást!

(* International Society for the Interdisciplinary Study of Symmetry = ISSS (rövidítésében követeve az egyiptomi-görög-római istennő nevét...)

(Lejegyezte, írta és szerkesztette: HKZS)

MÁTÉ BALÁZS...

MB: Pontosan erről van szó! El kell mondjam, hogy a régizene-mozgalomnak is köszönhető, hogy a korábbi korok zenéit nem úgy fogjuk föl, mint még mindig nagyon sokan, vagyis, hogy az csak valami előfutára az „igazi, magasrendű” - mondjuk **Beethoven** és **Brahms** - zenének. Nem! Azt mondjuk, hogy **Bach** és **Vivaldi** és **Haydn** és a többiek éppen olyan magasrendű és -értékű muzsikát komponáltak és éppen úgy megérdemlik, hogy teljes odaadással, szenvedéllyel, a zenéjükkel azonosulva játsszuk el, mint ahogy azt a zenei nagyipar tagjai teszik Beethoven és Brahms esetében. Nem elfogadható, ami korábban gyakran megfigyelhető volt, hogy a koncertek másorán „bemelegítésnek” eljátszottak egy barokkdarabot, egy könnyebben játszható Haydnt, és *aztán* jött az „igazi” zene, Beethoven, Brahms, Mahler, Dvořák... Nem osztjuk ezt a nézetet, szerintünk Bach vagy Vivaldi nem valaminek az előfutárai, hanem inkább betetőzői!

A XVIII. sz. első felében hogyan muzsikáltak az emberek?

MB: Erről vannak élvezetes leírások, hogyan zenélt **Vivaldi**, vagy **Locatelli**, micsoda elragadtatást keltettek a közönségben... Ha belegondolok abba, hogy akkor milyen attitűddel muzsikáltak és milyen eksztatikus módon hatott a zene az előadókra és a hallgatókra egyaránt - nos, akkor nekünk sem kellene a barokk- és a koraklasszikus zenét bürokrata módon játszani, mint egyfajta „bemelegítést” Brahms-hoz, Bruckner-hoz, hanem azt a momentumot kellene újra megteremtünk, ami annak idején sokkolhatta a közönséget. Jó úton járunk, ha minden egyes ütemben zenei értelmet, mondanivalót keresünk és azt nagy odaadással tolmácsoljuk!

Hogyan sikerül ez?

MB: Talán valamivel könnyebb volt régen, mert akkor nem voltak úgy kitéve az emberek ilyen rettenetes sok külső behatásnak, mint ami van most. Nehéz megemészteni ezt a rengeteg tévét, rádiót, *zajt*, ami most körülveszi az embert! Egész nap dübörög a fülünkben - a szállodában, a taxiban, a buszon, a vonaton, mindenütt dübörög - vagy a gép, vagy pedig a „zenegép”. Utóbbi talán még rosszabb. A folyamatos *pop*, vagy *tecno music*-nak nevezett „zenék” iszonyatos hangerővel megállás nélkül szólnak. Hogyan lehetne ez élvezhető?!

Még néhány szót a vonósnegyeséről.

MB: 2002-ben alakult és **Tomasini** vonósnegyes a nevünk. Névadónk Aloisio

folyt. az előző oldalról

Luigi Tomasini olasz virtuózhegedűs volt, Tartini növendéke, hosszú évtizedeken át koncertmestere a Haydn vezetése alatt álló Esterházy zenekarnak Kismartonban. Leopold Mozart és Haydn fedezték fel. Tomasini már ezért is megérdemelné, hogy róla nevezzük el magunkat, de a felsorolt érdemein kívül még zenét is szerzett, bariton triókat, hegedűversenyeket, szimfóniákat és vonósnegyeseket is. Ezek közül mi már többet eljátszottunk hangversenyen ill. fel is vettünk hármat lemezre. Remek darabok!

És ilyesminek olyan következménye is van, hogy külföldi zenekarok gyakrabban szerződtessék? Híresebbé vált?

MB: Miért nem vagyok híresebb, mint amilyen vagyok? Az igazság az: két eset van. Az ember vagy fantaszta és azt mondja, hogy az adottságai megfelelnek arra, hogy szolista legyen és csak a szolista karriernek él. Vagy pedig pragmatikus az ember, családjá van, és azt mondja: nekem muszáj pénzt keresnem, nem élhetek csak a magam karrierjének, el kell szegődjek különböző zenekarokba pénzt keresni. Az én esetemben ez az utóbbi a valóság. Ez nem panasz, nekem nagyon szép és jó produkciókban van módom részt venni. Örülök, hogy ebből elég jó szinten el tudom tartani az 5-fős családomat: 3 gyermekem van.

Végezetül kérek még néhány intímebb jellegű gondolatot.

MB: Arra kevés energiám marad, hogy a karrieremet építgessem. Adódik, hogy versenyműveken vagy kamarakoncerten szólisztikus darabokat eljátszhatok, de ez az én időmnek meg a koncertfellépésnek csak egy pici töredékét teszi ki. Nekem ez a sorstól mind ajándék, és igyekszem ezeket az alkalmakat emlékeztetéssé tenni a közönség számára. Boldog vagyok, ha sikerül. Gondolom, 42 éves fejjel már késő volna karrierépítésbe fogni! De szerintem nem muszáj az embernek évi 200 szólóhangversenyt adnia: elég ebből 4-5 is, de az legyen emlékeztetés a közönség számára.

Nekünk itteni föllépése minden bizonnyal az volt...

Ez a szerkesztő szívesen elbeszélgetett volna még néhány órát a kiváló, és mégis oly szerény művésszel - de az idő és lapunk terjedelme ebben megakadályozta...

Köszönjük Máté Baláznak a ránk szánt idejét! A viszontlátásra!

(Lejegyezte és szerkesztette: HKZS)

Dr. Zumpf András és felesége Ági, Budapestről

Az korántsem ritka, hogy látogatókat vagy vendégeket kapunk Magyarországról. Ebben az esetben azonban két különlegességgel állunk szemben: kedves látogatóink a közszeretnek örvendő Zumpf Gusztó és Emese közeli rokonai: András Gusztinák 1. fokú unokatestvére (így a Kuklenyik és Gáspár családoknak is rokonai), a Lajtáparton gyerekeskedtek együtt... Az ősök „sásfészke” Mosonmagyaróváron volt. (Sok az unokatestvér, mivel 9-en voltak testvérek a szülők! Ez sem mindennapi!) Andrásék az elsők, akik a családi körből ellátogatnak Dél-Amerikába. Egy lányuk, két fiúk és 5 unokájuk van.

Mindez azonban magában véve nem elég a különlegességre. Ami föltötte szokatlan, az ez: még *soha* olyan látogató nem jött közénk, aki ennyire precízen, pontosan és jóelőre kitervezte, lefoglalta (!) és megírta volna nekünk utazási útterveit. November 15-én indultak, beiktattak egy látogatást a Hungáriában kis beszélgetésre, aztán

máris tovább a tervbe vett kirándulásokra, természetfotózásra! (mint amatőr természetfotósok október 10-én nyílt a 3. önálló fotókiállítása, Sopronban).

3 hétre jöttek, és a legaprólékosabban követték kirajzolt tervüket. Igazú a (ahol a kolibriparkot sem hagyták ki!), a Paraná-delta 3 egész nap, majd Ushuaia, Calafate a magasztos Perito Morenoval, Puerto Madryn és a Valdés félsziget állatvilága - mindent látni akartak. András már nyugdíjban van, dolgozott a faiparban, az erdőszet, az útépités, a talajmechanika és a számítástechnika specialistája. Mindezeket az ismereteit a fotózáshoz nagyon jól föl tudja használni. Ígérte, hogy kapunk tőle útbeszámolót, tapasztalataik leírását, sok fényképpel! Várjuk! És okvetlenül meg kell szervezzünk (lehetőleg a Hungáriában) egy fotókiállítást válogatott fölvételeiből, hiszen a komplett anyag (kb. 30 db. A3-as méretű kép, nagyrészt magyarországi természetfotók) már nálunk van. (HKZS)

Dr. Bács Zoltán Györgyöt január 15-ével berendelték. Utódja előreláthatólag 2008. március végén érkezik. Konzuli ügyekben helyettese: Király Zsolt, január 8-tól.

Év vége

Abból is látszott, hogy közeledik az év vége, hogy minden téren nagy nyüzsgést tapasztalhattunk. Íme csak egy szép délutánról a beszámoló:

November 19-én a Hungáriában rendkívül gazdag program-sorozaton vehetett részt a kíváncsi vendég: a **Zrínyi Ifjúsági Kör évzárója** és a **Coral Hungaria karácsonyi kántálása** tette felejthetlenné a délutánt. A közös program okos gondolat volt, és jól sikerült.

A Z.I.K. kemény fába vágta a fejszét: az ifjak **szavalóverseny** keretében tisztelték meg szüleiket és búcsúztak az öregedő évtől. A „verseny” feltétele volt, hogy minden csoport minden tagjának meg kellett tanulni egy kötelező verset, de ezen kívül másodikként szabadon választhattak egy másik költeményt. Talán azt, amelyik a legjobban tetszett... Egymás után csoportonként álltak a hallgatók elé és bebizonyították, hogy valóban megtanulták és tudják mind a kötelezőt, mind a szabadon választottat.

Azonban mielőtt megkezdődne a csoportok és a nyertesek felsorolása - gondolkozzunk!

Nemcsak a szorongó gyermekesereg tagjai, hanem azok szülei is már itt születtek - és nem Magyarországon: 2. és 3. generációhoz tartoznak. Kötdésük Argentínához tagadhatatlan. A nevek bizonyítják, hányan közülük vegyes-házasságok gyümölcsei. Anyanyelvük nem a magyar, és egymás között nem a magyar nyelvet használják. Mégis feltűnően jó kiejtéssel mondták a mondandót. Az év vége felé minden iskolában vizsgák vannak, ezekre gyermekeink izgatottan készülnek. A magyar vers tanulása ráadás, többletmunka! Nem könnyű ifjainkat meggyőzni, hogy szavaljanak. Néhányan már voltak Magyarországon, ők már tudják, hogy *érdemes*. A kisebbeknek még meg kell győződnie!

Az *Alma* (6-7) és *Eper* (7-8) csoportban Mórincz Zsigmond „A török és a tehén” volt a kötelező vers. Legszebben mondta: **Gorondi Gábor**. A második díjat **Ijjas Cristian** kapta.

A *Mandula* és *Füge* (10-12) csoport töredékének szintén Mórincz Zsigmond volt kötelező: „Iciri-piciri”. Nem adódott első díj. Szépen mondta **Arcagni Inés** és **García Conde Zsófi**.

A *Gesztenyénél* (10-13) kötelező volt Petőfi „Anyám tyúkjá”. Azonban nem vettek részt a versenyen.

A *Meggy* (13-15) csoport tagjai csak a szabadon választott verset mondták. Első helyezett **Zombory Michelle**: Kisfaludy „Szülőföldem szép határa.” Mindkét második helyezett Petőfivel állt a közönség elé: **Mattiauda Lucila** „Füstbe ment terv” és **Zaha Paula**: „Falu végén kurta kocsmá.”

A fegyelmezett Meggyek...

A *Dió* (15-17) csoport kötelező verse a „Szózat.” Legszebben mondta **Lajtaváry András**. Két második helyezett adódott: **Lajtaváry Richárd** „Templomablak” (Dside Jenő) és **Szentiványi Juli**: „Az Úr érkezése” (Ady Endre).

Nem maradhatott el a szokásos jutalomkönyvek, bizonyítványok, emléklapok kiosztása. A januárban induló ösztöndíjasunk, **Beis András** megkapta a repülőjegyét.

Váratlan és gyönyörű meglepetés volt a **Coral Hungaria** „Karácsonyi Kántálás és Betlehemjárás” szerető szívvel, tiszta forrásból összeállított műsora. Ha élethű képet akarunk adni, tulajdonképpen a teljes műsort kellene lemásolni és elemezni. Azonban elégedjünk meg néhány olyan adattal, amelyek fényesen bizonyítják, hogy a zene, az énekek és a szövegek valóban tiszta forrásból származnak. A középkori „Cantus Catholici”, a „Túróci Cantionale”, a „Kájoni” és a „Vietorisz” kódexek, az „Eperjesi Graduale”, majd a XIX. századból Zsakovsky énekeskönyve várta, hogy a karnagy, **Leidemann Sylvia** - aki a művészeti rendezésért felelt - „feltámassza” őket. Szóló énekesek: **Wagner Carolina**, **Cecilia Arroyo** és **Makkos Erzsébet**. A hagyományos karácsonyi népdalok közé József Attila Három királya is helyet kapott, és régi és modern vegyületében nagyon szépen hangzott.

Kiemelendő és megjegyzendő: a szereplők körében kiemelendően voltak a magyarok. A szükséges segítséget és kiegészítést is Sylvia szerezte meg a Carlos López Buchardo konzervatórium tanulóival. Szép és nehéz teljesítmény idegen nyelven úgy énekelni, ahogyan a fiatalok azt tették!

Befejezésül „közhírré tétetik”, hogy az előadás teljes bevételét a Z.I.K. Ösztöndíjbizottsága kapta meg. A zenészek a Hungaria vacsora-vendégei voltak. **Mindenkinek hála és köszönet jár!**

Lomniczy József

(Mindkét esemény az átelles oldalán a Mi történtben is megemlékezésre kerül. Ajánljuk a www.gfoto.org honlapon a képsorozat megtekintését. Szerk.)

Mit hallott az AMH?

EZ - AZ

- November 17-én zárta az Irodalmi Kör az ez évi ismeretterjesztő ciklusát **Balogh-Kovács Antal** előadásával: „Az őrző kutyák: az ősi hazánk peremét védtek.” Az előadó sok érdekes és részben ismeretlen adattal teli beszédét nagy érdeklődéssel követte a publikum, amely utána a szokásos teán is vidáman folytatta a kérdésekkel vegyített beszélgetést.

Balogh Kovács Antal Putyi
Fotó Trixi

- **Megyery Edithéknél** 1 óra alatt zajlott le az „iskolázott” kezekkel kivitelezett „flash-betörés”. Az őrző kutyákat elkábították, az értékeket összepakolták (laptopot, ékszer, pénzt...) Most már túl vannak a sokkon.

- November 25-én hálaadó Istentisztelet keretében ünnepelte a **Krisztus Keresztje Lutheránus Egyház 50 éves fennállását**. Együttal búcsút mondott **Nt. William Stegemann** lelkésznek, akit más gyülekezet hívott meg további szolgálatra.

Képsorozat a www.gfoto.org honlapon

- Az alábbi vacsora közben özönlöttek be edzés után az **Oleander-csoport** örökké ifjú „kislányai” (*las Nenas*, Omar-Zoli *dixit*), és nagy jókedvet árasztottak a teremben, újabb születésnapok ünneplésével! Sokan vannak, sok a születésnap és mindegyiket megünnepeljük - ott, ahol lehet.

Az év három utolsó próbáját **Bonapartian Edi** vezette le, majd a Papp családnál ünnepelték az évzárót. Közben még voltak meglátogatni az **Öregotthon** lakóit Chilavert-en (l. képsorozatot a www.gfoto.org honlapon). A sikeres évi működésük valamint a kör kibővülése azt eredményezi, hogy nyári tábor is szerveznek! Erre még visszatérünk!

Látogatók - Utazók

- Kedves gondolat volt régi barátunktól, előfizetónktől **Dávidházy Jánostól** - aki 1999-ben elköltözött Magyarországra - hogy Budapestre elhozza bemutatni újdonsült feleségét, **Kormos Éva Krisztinát**. A szűk baráti kör a Hungáriában köszöntötte őket, és tapasztalhatta, hogy Jánosnak jót tesz a házasság!

Régi barátok a Hungáriában:
b.-j. ülve: Tassné Szentpétery Judith, a szerkesztő, a Dávidházy házaspár, v. Ferenczy Lóránt. Állva: Kiss Péter és Márta, Redl Erzsébet

Sajnos kevés volt az idő a sok elmaradt megbeszélésére, de megtudhattuk, hogy János az International Lawn-Tennis Club of Hungary titkára (www.ic-tennis.org). 24 ilyen klub van világszerte, az első kettőt volt francia és angol Davis Cup versenyzők alapították 1924-ben. Magyarországon 45 tagja van (USA-ban 500...), a magyarországi elnök Taróczy Balázs, aki több ízben volt Wimbledon-bajnok kettősben. Az idén az USA ment Magyarországra, és ott vesztett 8:6-ra. Most Magyarország jött Argentínába (ezt szervezte János), és vesztett 4:1-re: csak egy vegyepáros nyertek meg. János lányai: **Panni** (34) Budapestten divattrend tanácsadó, **Vivien** (31) pedig Londonban él, továbbra is a színházi kosztümtervezés érdeklő, ezért 7 évig dolgozott egy szakmai könyvesboltban. A látogató pár kilátásba helyezte, hogy júliusra újból eljönnek közénk. Várjuk őket.

- **Fóthy Gyula** és felesége újból eljöttek Németországból Buenos Airesbe a család ittlévő részével karácsonyozni. Gyuszi tagságát a Hungáriában nem adta föl, és továbbra is hűséges előfizetője újságunknak! Gratulálunk, és kívánjuk, hogy 2008-ban kettős jó példáját sok helybeli magyar is kövesse!

- A **Roosz házaspár** följött San Martín de los Andesből, hogy a Hungáriában Szilveszterkor baráti körben ünnepelhesse meg előre a pár nappal később esedékes aranylakodalmát. Gratulálunk!

- **Tanyi József** és felesége, az 50 évvel ezelőtt tőlünk továbbvándorolt **Sátorhelyi Ildikóval** Calgaryból 3 hetes látogatáson voltak köztünk. Némethné Kesserű Judit közvetítésével sikerült Ildikónak Trixit értesíteni, és így régi barátokkal is érkezhettek: Paál Magdival, Szappanosékkal, Berkó Kátival, majd Horváth Évával telefonon. Plátanost is meglátogatták. Ott az egyetlen magyar Mater, Timár Mária körbevitte őket a kápolnához és a sírokhoz, ahol a legtöbb „honalapító”, áldozatkész magyar Mater nyugszik. (l. az erre vonatkozó olvasólevelet a 2.o.-on. Szerk.)

Fájdalommal jelentjük, hogy

Kovács Andorné, szül. Baksay Éva

Rimaszombat 1921. július 21 -
Córdoba, Argentína 2007. november 13
betegség folytán Córdoba városában
csendesesen elhunyt.

Gyászolják:

Fia Kovács András
Unokái Gyöngyi, Andreas, Esteban

Az örök Világosság fényeskedjék neki!

Hagyományos ZIK Karácsony

Idén is Honfiek benavidezi kertjében jöttünk össze, hogy a Kis Jézus születését együtt ünnepeljük. Szokatlanul hűvös, de ragyogó napsütésben telt el a vasárnap, családias, szeretetteljes hangulatban.

Az ünnepi Szentírást és az imát Nt. Tóth Kristóf olvasta fel és egy szép mesével életünk, munkánk értelmére mutatott rá. A betlehemessel a Meggy csoport tagjai ajándékoztak meg. A sok szép „angyal” mellett, az egyetlen „pásztor” bűvészi csínjával tisztelt meg a Kis Jézusnak. Minden jelenlévő megkapta a 2008-as „Erdélybe utazik a ZIK” szép 2008-as naptárt, és a karácsonya alatt tudtuk meg, hogy a ZIK igen különleges ajándékot kapott a Magyar Kormánytól (l. beszámolót a 4.o.-on. Szerk.)

Fotó Rorro & Kati

Körünk 55. évét azzal a meggyőződéssel zárjuk le, hogy magyar gyökereink ápolását jövőre felfrissült lendülettel folytatjuk.

Gorondi Péterné Meleg Judit

(Képsorozat a www.gfoto.org honlapon)

- **Magyar biciklista** járta körül a földgömböt, ill. annak a mifelénk eső részét, de azt alaposan. Helyszűke miatt következő számunkban adunk hírt az AMH beszélgetéséről a világot látott érdekes sportemberrel, a budapesti Dr. Laszko Jánossal.

- **Zombory István Dudi** bortermel. De nem akármilyet, és nem akárhol. Tokajon a magyar tokajit, Argentínában pedig Mendozában - természetesen malbec-et. Mivel az AMH nem kapott kóstolót egyikből sem, nem tud erről bővebben tájékoztatni, ezért *Dudi* ígért nekünk - nem „mintát” pinceiből! hanem - cikket az érdekes témáról és „új” életéről. Várjuk!

- **Továbbszépül a Hungária: Szilvássyné Edith** által adományozott gyönyörű festett dísztányérjaival díszítette föl Göndör Emma szakavatott keze a kantinpulttal szemben lévő falat. Gyönyörködünk benne! Köszönet érte!

- **Megoldott kerestetés:** Az AMH újabb sikert könyvelhetett el. Közbenjárása folytán a magyarországi **Nádházi család** megtalálta az Argentínába szakadt ágával a kapcsolatot. Örömmel telt üdvözlőlapokat küldtek szerkesztőségünknek mindkét oldalról, hálálkodva Trixi kitűnő működéséért ennek érdekében.

INNEN - ONNAN

- A **Clevelandi Magyar Társaság** az idén szervezte meg a 47. Magyar Kongresszust, ami a magyaroknak a Hálaadás hétvégi (november 22-25) hagyományos találkozója. Előadások, társasbédék, művészet, díszvacsora-magyar bál az idén is megvoltak! A programok (főtéma: Erdély, és Wass Albert művei) megtalálhatók:

<http://www.hungarianassociation.com>

- Még néhány zárógondolat a hollandiai Mikes Napokról (l. beszámoló decemberi számunkban): **Mariska Zoltán** volt az utolsó előadó és érdemes földidézni néhány kiragadott, tőle elhangzott mondatot: Mi teszi ki a nemzetet? A nép szellemi önrzete, öntudata. - A néplelket úgy is definiálhatnánk, mint nemzetkarakterológiát. - Nincs tiszta nép, vagy faj. A népek szellemi individuumokból tevődnek össze, de közös műveltséggel, és ez által válnak nemzetté. - A népet nemzetnévelni kell! Állandóan! Addig, míg erős nemzeti öntudatra ébred. Ehhez a hagyományok kincséből kell alkotni. - Az előadó végkövetkeztetése: Az egységesítés nem más, mint globalizálódás. Ez egy föltarthatatlan folyamat. Ez halad, ne dugjuk fejünket a homokba, mint a struccmadár!

- **Gyorshír:** - November 19-én 90 évesen kerepesi otthonában elhunyt **Szabó Magda** Kossuth-díjas és kétszeres József Attila-díjas író. Az írónőt du. 4 órakor, olvasás közben érte a halál. Műveit 42 nyelvre fordították le. Óriás volt tehetségben, óriás a kultúrában, óriás lélekben. - A HKK olvasói bizonyosan meggyászolják a kitűnő alkotót, aki a korunkbeli magyar szépirodás királynője volt. A kölcsönkönyvtár nagyszámú művével rendelkezik.

(MTI, köszönet Gorondi Palkó)

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

„Isten, áldd meg a magyart jó kedvvel, bőséggel!”

Isten megáldotta a magyart, *magyar nyelvű, magyar lelkű* magyarokkal. Megtartotta őket viszontagságok között, immár több mint 1000 éve.

Sajnos nem áldotta meg a magyart *jó kedvvel*. Vagy lehet, hogy megáldotta, de a magyarok füle be van zárva. Szeretnek *sírva kérni*. Ezt gondoltam, amikor egy új keletű „Székely Himnusz” megható szövegét körlevélen megkaptam.

Isten megtartotta a magyarokat: a trianoni határokon belül, a trianoni határokon kívül. Fogyunk, de vagyunk. Megtartotta hitünket, nyelvünket, értelmünket és etikánkat. Miért ostorozzuk állandóan Istent, hogy „elhagyott”, hogy „elfelejtett”, hogy „fel akarunk támadni”? Szeretnénk énekelni, szeretnénk imádkozni,

szeretnénk *élni*, és ha kell, a hazáért meghalni. Ki nem szeretne *nyugodt lelkiismerettel* meghalni? A Halál viszont nem akkor jön el, amikor kell, amikor mi elhatározzuk, hanem amikor ránk kerül a sor.

Magyar testvérek, úgy érzitek talán, hogy nem *élünk, az élet nem élet*? Isten hagyott el minket, vagy mi hagytuk el ŐT? Isten megmentett minket tatártól, töröktől, Habsburgoktól, Hitleről, Sztálintól. Kivonultak az orosz csapatok. Megbukott a nemzetközi kommunizmus. Magyarország végre *független, szabad, demokrácia*. Magyarország az *Európai Unió tagja*. Szomszédos országokban élő magyarok ugyanannak az Európai Uniónak a tagjai.

Január 1-jétől 2008-at írunk, a XXI. század 8. évét.

Örvendezzünk! Adjunk hálát az Istennek, hogy végre szabadságban, békében, szeretetben kezdet tudunk fogni minden magyar, székely, bácskai, felvidéki, dunántúli, tengeren túli magyarral. Ma már Európában a határok nem számítanak. A közelmúltban az Európai Unióhoz csatlakozott országok polgárai nem tudnak valódi unióban, szabadságban és békében élni. Az első világháború óta *megváltozott a világ*. Sok minden jobb lett, sok minden elveszett, de *az élet megy tovább, ahogy lehet*. Visszaállítani a régi politikákat, társadalmi rendeket, álmokat - nem tudjuk.

Imádkozunk, több hittel, *jó kedvvel, életkedvvel*. Olyan életkedvvel, ami megteremt az erőt, bátorságot, bőséget, fennmaradást - és a szaporodást.

Cristina Fernández de Kirchner esküvétele

2007. december 10: **Argentína a világsajtó fedőlapján**. Erről a történelmi-jelentőségű napról az Argentínai Magyar Hírlap is megemlékezik, jöhet már 2008-at írunk! **Cristina Fernández de Kirchner**, az Argentínai Köztársaság elnöknője hatalomátvételéről és esküteléről van szó. Már mindenki olvasta, látta a fényképeket itt Argentínában és külföldön. Én aznap a televízió átvételét követően a mindannyiunk életére kiható eseményt. Első benyomásom ijesztő volt! - akik ismernek, tudják: nem vagyok félnék sem pesszimista!

Jól emlékszem előző elnökök beiktatására. Mindig volt benne valami megható, valami ünnepélyes, valami lelkesítő. Én pedig ültem, és egy helikopter szemszögéből néztem a szomorú, túlzottan őrzött menetet végig az Avenida de Mayo, a Kongresszus épületétől az Elnöki Palotáig. Elnöknőnk kis keze időnként kinyúl a zárt ablakok mögött. A kocsik mellett testőrként feketébe öltözött detektívek serege gyalog szalad.

Temetésre emlékeztet. Semmi ünnepélyesség. A mindig megható *Granaderos* lovas-dízkíséret, minden hatást veszve, valahol oldalt, óvatosan lépdel. Sajnálom a lovakat... A lóhátas, bátor trombitások meg csak fújják-fújják az indulót. Túlharsogják őket a kócos, gyalogos dobosok. Új rezsi, újszerű rendezvény. Szerencsére kisütött a nap. Fel a fejjel! Reménykedjünk! A tisztes távolba zárt tömeg tombol, furcsa zászlókat lengetve. Az Elnöki Palotában (a Rózsaszín Házban) elhangzott köszöntőket biztosan olvastatok. Mi is csatlakozunk a jókívánságokhoz és a sok „Júdás-csókhoz”.

A volt elnök feleségével, az új elnökönnel - ezentúl hivatalosan is együtt vezetik majd az országot, mint ahogy közösen tartják a hatalmi „jogart”?

De kanyarodjunk vissza novemberre. A „**Hálaadás napja**”, vagyis „**Thanksgiving Day**” Észak-Amerika legrégebb, legfontosabb ünnepe. Tulajdonképpen egy vallásos és egyben nemzeti ünnep. Ezen a napon hálát adnak Istennek azért, hogy elődeiknek biztosította a partraszállást, hogy megadja minden embernek a szabadság ajándékát, és hogy vigyázó szemét kiterjeszti a nemzetre, így megemlékezve a Plymouth-i Pilgrim-atyáknak az 1621-ben sikeres aratásuk után először megtartott ünnepéről, amikor megköszönték Istennek mindazon jókat, amikkel őket megáldotta az aratás végén, és erre a 3-napos alkalomra meghívták a bennszülött amerikaiakat, indián törzsfőnökkel és társaival együtt. Akkor hálát adtak Istennek és a befogadó őslakosoknak a föld termékeiért, és segítségükért. Ma is változatlanul, minden évben az aratás és szüret végeztével, november 3. csütörtökjéről, péntek-szombat és vasárnap, 3 egész napon át ünnepelek. Családi, vallási, nemzeti közösségekben hálájukat fejezik ki Istennek. 2007-ben, november 24-25-26-ra esett ez az eredetileg csupa öröm, csupa

hálaünnep. Sajnos már évek óta hiányzik ebből az ünnepből a lényeg. Borongós, nosztalgikus hangulatban az ország minden részéből összejön a család, a rokon-ság. Talán örvendeznek még egymásnak, de elfelejtkeznek hálát adni Istennek. A csodálatraméltó, nemzeti, lelkes amerikai szellem is fogytán van.

Itt Dél-Amerikában mi, magyar bevándorlók és családunk nem aratás után, hanem a naptári évvégén Karácsonykor és Szilveszter estéjén szoktunk összejönni és ünnepelni. Ilyenkor adunk hálát Istennek és örvendezünk! *Jó kedvvel kívánunk egymásnak „boldog újévet”, kellemes ünnepeket és sok örömet*. Mi nem komor, borús télben kezdjük az évet, nekünk januárban kezdődik az év legszebb pár hete, a nyári vakáció. Novemberben és decemberben sietve-rohanva beszámolunk és lezárjuk az évet. Iskolákban évzáró ünnep. Egyetemeken december hónapban végéig vizsgák. Zenei és kultúrelvet évzáró előadásai. Vállalatok, üzemek év végi társasvacsorái. Esküvők és hagyományos baráti találkozók... Uff! Ennyi örömteli esemény, ennyi jókedv - farszort.

A magyar kolónia legkiemelkedőbb, legmeghatóbb évzárója kétségtelenül a november 18-án megrendezett Zrínyi Kör évzáró ünnepélye volt. A Zrínyi Kör minden csoportja - kor és magyar nyelvismertük szerint beosztva - szerepelt, szavalt, bemutatkozott. Legőszintébb csodálattal, lelkesedéssel éltük végig ezt az ünnepet. Hál' Istennek a tanárok kitartó munkája, a szülők kitartó segítsége, a gyermekek jókedve nem volt hiábavaló. Köszönjük, hálásak vagyunk mindannyian. Óriási teljesítményről tettek tanúbizonyságot mind a tanítók, mind az immár harmadik-negyedik generációs gyermekek. Ez akkor tudatosodott meg bennem igazán, amikor a tanulók díjkiosztása után a tanárok közül kitüntettek egy a tanárnőt, aki „egyszer sem hiányzott!”, mire Pappné Bella megjelent szerényen és boldogan. Tudjuk mi, hogy hány tanár hány órát foglalkozik önfeláldozóan gyermekeinkkel? A Zrínyi Kör bemutatta nekünk, hogy mennyi mindent lehet elérni, ha van lelkes, jókedvű vezető, tanár, és támogató.

A hangulatos karácsonyi kántálás

A kolónia társadalmi és kultúrelvének méltó befejezése volt aznap este ugyanott a **Coral Hungaria karácsonyi koncertje**. Eddig minden évben, decemberben tartották meg ezt a karácsonyi hangulatot teremtő ünnepélyt. Meltatlankodtam, hogy miért rendezik éppen a ZIK záróünnep után? Miért nem később? Aztán elszégyelltem magam, és könnyezve, áhitattal élveztem ezt az újszerű, magyar szokások, hagyományok szerint remekül rendezett „karácsonyi kántálást.” Leidemann Sylvia vezényelte a kórust, szólólistákat, a magyar szövegek spanyol fordításával való bővebb ismertetését a régi egyházi énekeknek, szavaltoknak, szokásoknak. Nehéz lenne szavakba önteni ezt a lelki és zenei élményt. Boldogan közlöm, hogy CD lemezre vették fel az egész műsort, ami már hozzáférhető. Az ARS elnöke, Székács Miklós és a művészi vezetője, Leidemann Sylvia a belépődíjak összegét a ZIK ösztöndíjalapra adományozta.

(1. mindkét eseményről a részletesebb beszámolót az állandó oldalon. Képsorozatot a www.gfoto.org honlapon. Szerk.)

KOLÓNIAINK - Események

Utolsó nagy találkozója a magyar kolóniának és argentin barátaink, szomszédainak: December 7-8-9 a hagyományos **Karácsonyi Vásár**, és a **Mikulás látogatása** a jó kis gyermekek örömeire a Hungáriában. Egyre több az argentin iparművészek sátra, de megtaláltuk a magyar kézimunkákat, magyaros porcelán és kerámia kézzel festett edényeit és dísz tárgyait is. Nem lehetett közömbösen elmenni a diós és mákosbeigli remekei előtt sem. Vasárnap délutánra már mind elfogyott. Csodálattal tölti el az embert, amikor látja, hogy mennyire elszaporodtunk...

December 10-én a **cserkészek** apraja és nagyobbja az idén is ellátogatott a Szent István **Óregothonba**, Zaháné Lomniczy Alexandra vezetésével. Bekopogtattak idős testvéreinkhez, mint a „bethlehemes” pásztorok. Ez alkalommal a nagyobb és magyarul jól beszélő gyermekek vállalták a főszerepeket. Nagyon kedvesen adtak elő, magyar hagyományt követve hangosan és érthetően. Ezzel aztán igazi nagy örömet szereztek a néniknek és - az egyetlen férfi - Pista bácsinak. A vidám cserkész Betlehemesek a Magyarországon szokásos pénzjutalom és pálinka helyett fagyalt jutalmat kaptak.

Egy pár Oleander vidáman köszönti az Óthon igazgatóját, Molnár Ferencet és a gazdasági vezetőt, Eva Rebecchi de Moránt (Fotó K.Ági) (Képsorozat az ünnepségről és a Szent István otthon lakóiról a www.gfoto.org honlapon)

Bonczos Zsuzsa munkája továbbra is biztosítva van (Fotó Trixi)

Ennél pár évvel idősebb, de fiatal menyecskék is elhatározták, hogy felvidítják az otthon lakóit. Az **Oleander csoport** táncoslábú hölgyei december 13-án megvendégelték a Szent István otthon lakóit. Nagy örömmel készülődtek erre az első próbálkozásra. Ezt megelőzően Papp Ziziék vendéglátó

házában Kerekes Ági bátrán vette át a „stafétabotot” reszkető kezemből. Ennek örömeire utána eltáncoltuk a tradicionális *karikázót*. Sok sikert kívánunk. Semmi kétség, hogy az adventi díszes uzsonna sikerrel járt, mint minden, amit jó kedvvel teszünk!

Jó kedvvel és igyekezettel nagyszabású estélyt rendezett felépülése és születésnapja örömeire honfitársunk **Preve Sorg Erzsébet**. Gyermekei és sok jó barát vette körül. Eredetileg kerti mulatságot tervezett, de a ritka hűvös este a házba terelt bennünket, ami semmit sem rontott az egybegyűltek hangulatán. Vacsora után egy kitűnő kubai zene-színház együttes vidám ritmusára mind táncra perdültünk. **Isten éltesse barátaink életkedvét.**

Ajókedvű ünnepeit, Preve Sorg Erzsébet, barátainak *Baby* (Fotó Bonczos)

Bevonulás a templomba (Fotó Bonczos)

December 15-én Olivoson, a skót református templomban **Sebess Péter** oltárhoz vezette leányát, **Gabrielát**. A vőlegény, **Daniel Rebelo** családja Rio de Janeiroból, a menyasszony rokonsága Chiléből, Németországból

Sebess Péter, a ragyogó örömapa két húgával (Fotó Bonczos)

Középen Gabriela Sebess, vőlegény Daniel Rebelo, kétoldalt a nagynénik: Zilahy Sebess Zsuzsi, Franke Sebess Márti és fia Alexis Franke (a család legszebbje?) (Fotó Bonczos)

(Az AMH boldogságot kíván az ifjú párnak és kéri reájuk Isten áldását!)

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**
- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**
- Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné ToINETTE
- Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné
Kövesligethy Ildikó - Mórnicz Istvánné - Papp Jenő - Takács
István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna -
Zombory István - Zöldi Márton
- 2005-től 2007-ig US\$ 100.-on felüli adományaikkal támogattak:**
Dr. Alitisz Constantino (2x) - B.A. (Kanada) - Dóry Ileszi -
Erdődy József (x2) - Dr. Farkas Ferenc (x3) - Gorondi István és
Edith - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto
Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - K.I. - Luraschiné
Földényi Judith - Mórnicz Istvánné (x2) - Dr. Némethy Kessrű Judit
(U.S.A.) (x3) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (x3) - Rubido-Zichy
Hohenlohe Senta (x3) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa (x3)
- Zombory István
- Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich (x2)*
- 2008:**
- Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*
- Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség
nevében hálással köszönjük támogatásukat!*

OCTUBRE 2007
SERVICIO NACIONAL DE
APRENDIZAJE (SENAC)
adopta para sus 220 sedes en todo Brasil
los manuales de técnicas de Mausi Sebess

ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA
SALVADOR ARIEL LEITNER
Pastelero Profesional IAC Mausi Sebess
SUB-CAMPEÓN

ENERO 2007
BOCUSE D'OR, FRANCIA
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebess
REPRESENTO A LA ARGENTINA

DICIEMBRE 2005
COPA AZTECA, MÉXICO
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebess
PRIMER PUESTO

SEPTIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE
TEAM COMPETITION, EE.UU.
FABIÁN DI PAOLO
Profesional en Artes Culinarias IAC Mausi Sebess
MEDALLA DE BRONCE

NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, LUXEMBURGO
FERNANDO ORMAZÁBAL, OMAR PIEDRABUENA,
MARCELO MOREIRA, ALDO GUSTAVO VELÁZQUEZ
REPRESENTANDO A LA ARGENTINA
Profesionales egresados IAC Mausi Sebess
MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessrű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> www.lamoszsz.hu/amh
<http://efolyoirat.oszk.hu/amh> www.hhrf.org/amh

2006-ban és 2007-ben
készített koloniális rendezvé-
nyek képei megtekinthetők az új
magyar és spanyol nyelvű
www.gfoto.org honlapon
G-FOTO fényképész
rendezvények, bálók,
esküvők, fotókurzus
Gergő 15-5726-1192
4005-5447 info@gfoto.org

HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként
19 - 21 óra. Hungária Egyesület
1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

Dr. Constantino
Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2º Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4581- 8895
15-5026-4512

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

CARPINTERÍA
Ricardo E. Göttig Vágó
Naval - Bibliotecas - Restauración
Talla - Mueblería - Marquetería
Tel. 4746-2790 Cel.: 15-6502-2830
regmapex@yahoo.com.ar

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

Minden magyar
származású
gyereket
szeretettel
vár a
Zrínyi Ifjúsági Kör
(hétfégi magyar iskola)
Beisné Mocsáry Anni
4624-4461

**Minden támogatást
hálás szívvel
fogadunk!**

**A márciusi számra
a lapzártá: február 10**
Anyag és hírek beküldésére
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA
ALFA BETA S.A. 4522-1855

INTÉZMÉNYEINK NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSÖZVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar - (54-11) 4131-7136

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTFÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjimi@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGRGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Araoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@yahoo.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capitulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 03543-1557-6631 - gabor.banati@gmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
- **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno Nº 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- **SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MÚTUOS** - Balcarce 79. Moreno Nº 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A havi lapzártá után történt eseményekről szóló beszámolók és hírek csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg.
Számítunk Olvasóink szíves megértésére!